

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1972 *

ΥΠΟ

Ι. Ν. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ἡ Ἀκαδημία εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν ἴδρυμα τοῦ πνεύματος. Ὑπάρχουν πολλοὶ οἱ ὅποιοι βλέπουν τὴν Ἀκαδημίαν ἀπὸ ἄλλην σκοπιάν. Τοῦτο εἶναι βαρεῖα πλάνη ἢ ὁποία δὲν ἔχει συνείδησιν τῆς βαρύτητος τοῦ πνεύματος διὰ τὴν ζωὴν, δὲν γνωρίζει ὅτι δὲν ὑπάρχει ζωὴ δίχως πνεῦμα. Τὸ πνεῦμα ὅμως εἶναι πάντοτε ἱστορικόν, ἔχει ὡς γνώρισμα τὴν ἱστορικότητα, ἢ ὁποία συνοδεύεται ἀπὸ τὸν ἀνθρώπινον πόνον. Ἀκόμη καὶ τὸ πνεῦμα τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης, ἀκόμη καὶ τὸ πνεῦμα τῆς τεχνικῆς, ἔχει τὸ γνώρισμα τῆς ἱστορικότητας. Δὲν εἶναι τυχαῖον τὸ γεγονός ὅτι ἡ σύγχρονος φυσικὴ ἐπιστήμη καὶ τεχνικὴ συνδέονται ἱστορικῶς μὲ ὠρισμένους λαοὺς καὶ ὠρισμένας ἱστορικὰς προϋποθέσεις. Τὸ πνεῦμα γίνεται κοσμοπολιτικόν, ἢ καταγωγὴ του ὅμως εἶναι πάντοτε τοπικὴ, δηλαδὴ ἔρχεται πάντοτε εἰς φῶς εἰς ὠρισμένον, συγκεκριμένον τόπον καὶ χρόνον καὶ ἀπὸ συγκεκριμένους ἀνθρώπους καὶ λαοὺς. Ὁ κοσμοπολιτισμός, ἂν καὶ γενικεύει τὸ πνεῦμα, συγχρόνως ὅμως τὸ ἀποχρωματίζει.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν θωπεύει καὶ καλλιεργεῖ τὴν ἱστορικότητα τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος εἰς ὅλας αὐτοῦ τὰς μορφὰς καὶ διαστάσεις δίχως ὅμως νὰ ἀδιαφορῇ ἢ νὰ ἀγνοῇ τὴν ἱστορικότητα καὶ τὰς μεγάλας ἱστορικὰς στιγμὰς τῶν πνευμάτων τῶν ἄλλων λαῶν. Τρεῖς μορφὰς προσλαμβάνει τὸ πνεῦμα, λέγει ὁ Νίτσε. Τὴν μορφὴν τῆς καμήλου, τὴν μορφὴν τοῦ λέοντος καὶ τὴν μορφὴν τοῦ παιδιοῦ. Ἀπὸ κάμηλος γίνεται τὸ πνεῦμα λέων καὶ ἀπὸ λέων γίνεται παιδί. Ὡς κάμηλος συμβολίζει τὸ

---

* Ἀνεγνώσθη κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς 28ης Δεκεμβρίου 1972.

πνεῦμα τὸ βάρος ποῦ φέρει ἐπάνω του. Προσέτι συμβολίζει ὅτι μόνον καὶ ἔρημον βαδίζει εἰς τὴν ἔρημον ποῦ τὸ περιβάλλει. Ὡς λέων συμβολίζει τὸ πνεῦμα τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ὁποίαν ἀποκτᾶ κατὰ τὸν ἀγῶνα του μὲ τὸν δράκοντα, καὶ ὁ δράκων αὐτὸς εἶναι τὸ ἀδυσώπητον π ρ έ π ε ι. Εἰς τὸ ἀδυσώπητον τοῦτο ὅμως «πρέπει», ἡ ἐλευθερία τοῦ πνεύματος ὡς λέων ἀντιτάσσει τὸ «θέλω». Θέλω νὰ δημιουργήσω νέας ἀξίας. Ἐνα ἅγιον ὅ χ ι πρὸς τὸ π ρ έ π ε ι σημαίνει κάποτε τὸ «θέλω». Πρὸς τὸ πανάγιον π ρ έ π ε ι, ἀ ν τ ι τ ᾶ σ σ ε ι ἡ ἐλευθερία τοῦ πνεύματος ὡς λέων τὸ πανάγιον ὅ χ ι καὶ γιατί ὁ πανίσχυρος λέων ὡς σύμβολον τῆς ἐλευθερίας, καὶ γιατί καὶ αὐτὸς πρέπει νὰ γίνῃ παιδί. Γιατί ὅμως τὸ πνεῦμα πρέπει τελικῶς νὰ λάβῃ τὴν μορφὴν τοῦ παιδιοῦ ; Διότι τὸ παιδί εἶναι ἀθῶο, καὶ λησμονεῖ, εἶναι μιὰ καινούρια ἀρχή, ἓνα παιγνίδι, ἓνας τροχὸς ποῦ κινεῖται μόνος του, τὸ παιδί εἶναι μία πρώτη κίνησις, εἶναι μία ἀγία κατάφασις, ἓνα ἅγιο Ν α ί. Καὶ τὸ παιγνίδι τῆς πνευματικῆς δημιουργίας χρειάζεται ἓνα ἅγιον «ναί» πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ζωὴν, ἡ ὁποία τὸ βαστάζει. Τὸ παιγνίδι τῆς πνευματικῆς δημιουργίας χρειάζεται ἓνα ἅγιον ναί πρὸς τὴν ἔρημον, ἡ ὁποία τὸ περιβάλλει καὶ ἡ ἔρημος σήμερον, ποῦ τὸ πνεῦμα ἔγινε περισσότερον κοσμοπολιτικὸν παρὰ ποτὲ ἄλλοτε, εἶναι καὶ περισσότερον αὐχμηρὰ καὶ περισσότερον ἔρημος ἀπὸ ἄλλοτε. Ἡ πνευματικὴ δημιουργία δὲν χρειάζεται μόνον ἓνα ἅγιον ναί τοῦ δημιουργοῦ της, ὁ ὁποῖος ζῆ πάντοτε εἰς τὴν ἔρημον, ἀλλὰ προσαπαιτεῖ καὶ τὴν στοργὴν ἐκείνων ποῦ ἔχουν ταχθῆ νὰ ἐφημερεύουν καὶ νὰ διανυκτερεύουν παρακολουθοῦντες τὴν πνευματικὴν δημιουργίαν τοῦ τόπου των.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν ἴδρυμα τοῦ πνεύματος τὸ ὁποῖον παρακολουθεῖ μὲ στοργὴν καὶ μὲ μόχθον τὴν πνευματικὴν δημιουργίαν τοῦ τόπου της. Τὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας ἐκτὸς ἀπὸ τὴν προσωπικὴν των πνευματικὴν δημιουργίαν ἀσκοῦν καὶ τὸ ἐπίμοχθον ἔργον τῆς ἐπιστασίας τόσον τῶν ἐπιστημονικῶν Κέντρων ἐρεῦνης, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς αὐτήν, ὅσον καὶ τῆς πνευματικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς δημιουργίας τοῦ τόπου. Τὸ δεύτερον τοῦτο σκέλος τοῦ ἔργου τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, διὰ τὸ ὁποῖον ἀναλίσκουν πολὺν

μόχθον καὶ χρόνον καὶ τὸ ὅποιον συνίσταται εἰς τὴν κρίσιν ἐπιστημονικῶν καὶ λογοτεχνικῶν ἔργων, ἣ δὲν ἀνήκει καθόλου εἰς τὰ ἔργα τῶν ἄλλων δυτικῶν Ἀκαδημιῶν ἣ δὲν καταλαμβάνει τόσην ἔκτασιν, ὅπως εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω. Ταῦτα λέγονται διὰ τοὺς φίλους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ γενικῶς διὰ τὸ σύνολον τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ὁποίων ἣ Ἀκαδημία κατέχει αἰγλήεσαν θέσιν, δὲν λέγονται ὅμως διὰ τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἀκαδημίας εἰς τοὺς ὁποίους δὲν πρόκειται νὰ δοθῇ ποτὲ ἀπάντησις.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν φίλων τῆς Ἀκαδημίας εἶναι μέγας, καὶ γίνεται σὺν τῷ χρόνῳ μεγαλύτερος. Εἰς τὰ προκηρυσσόμενα ἐφέτος βραβεῖα τῆς Ἀκαδημίας, ἦτοι 10 βραβεῖα τοῦ *Γεωργίου Φωτεινοῦ*, 2 βραβεῖα Ἀναστασίου *Τσοῦφλη*, 1 βραβεῖον τοῦ Ἄγγιδος *Ταμπακοπούλου*, 1 βραβεῖον τοῦ Ἀλεξάνδρου *Διομήδους*, 1 βραβεῖον τοῦ Πέτρου Ἀγγελετοπούλου, 1 βραβεῖον τοῦ Ἄγγιδος *Ταμπακοπούλου*, 1 βραβεῖον *Δημητρίου Λαμπαδαρίου*, 1 βραβεῖον Ἐπαμεινώνδου *Παπαστράτου*, 2 βραβεῖα τοῦ Ὑπουργείου *Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν* πρὸς συγγραφὴν βιογραφικῶν ἐθνικῶν εὐεργετῶν, 1 βραβεῖον τοῦ *Συνδέσμου Ἐπιστημόνων Κλωστοῦφαντουργῶν*, 1 βραβεῖον *Θ. Ἀρεταίου*, 1 βραβεῖον τοῦ *Γεωργ. Πανοπούλου*, 1 βραβεῖον τοῦ Ὑπουργείου *Γεωργίας*, 1 βραβεῖον τοῦ *κ. Καρόλου* καὶ τῆς κυρίας *Λίλης Μπότσαρη*, 1 βραβεῖον τοῦ *κ. Δημητρίου* καὶ τῆς κυρίας *Αἴγλης Μπότσαρη*, 1 βραβεῖον τῆς κυρίας *Λίτσας Παπᾶ - Μοτσενίγου*, 1 βραβεῖον τοῦ *κ. Μιχαὴλ Πεσματζόγλου* καὶ τέλος 1 βραβεῖον τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Ἀναστασίου Ὀρλάνδου, ἦτοι εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε 28 ἐν ὄλῳ ἀθλοθέτας φίλους τῆς Ἀκαδημίας προσετέθησαν ἐφέτος οἱ ἐξῆς 5 νέοι ἀθλοθέται: ὁ *Δῆμος Ξάνθης*, ἣ Ἐθνικὴ *Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος*, ἣ Ἐμπορικὴ *Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος* καὶ ἣ *Petrola Hellas*, τελοῦσα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ *κ. Ζ. Λάτση*, καὶ τέλος, ἣ κυρία *Λίτσα Παπᾶ - Μοτσενίγου*. Εἰς τοὺς ἀθλοθέτας αὐτοὺς πρέπει νὰ προστεθοῦν καὶ οἱ νέοι δωρηταὶ τῆς Ἀκαδημίας, ἦτοι ἣ κυρία *Σοφία Σουλιώτη - Νικολαΐδη*, ἣ ὁποία ἐν συνεχείᾳ τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος γενομένης ὑπ' αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν δωρεᾶς χειρογράφου

φων τοῦ πατρός της ἀειμνήστου ἀκαδημαϊκοῦ Ἀριστομένου Προβελεγγίου, ἐδώρησε κατὰ τὸ παρὸν ἔτος καὶ ἄλλα ἔργα τοῦ πατρός της εἰς χειρόγραφα, καθὼς καὶ ὅλα τὰ κατάλοιπα αὐτοῦ. Ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ρίζος Ραγκαβῆς ἐδώρησε μέγα μέρος τοῦ ἀρχείου τῆς οἰκογενείας Ραγκαβῆ εἰς τὸ Κέντρον τῆς Ἱστορίας τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ, ὅπου ἀπόκεινται καὶ ἄλλα μικρότερα τμήματα τοῦ αὐτοῦ ἀρχείου. Τέλος ὁ κ. Θεόδωρος Αὐθεντόπουλος ἐδώρησε χειρόγραφα ἀφορῶντα εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἐθνικὴν δρασιν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου κατὰ τὰ ἔτη 1918 - 1922.

Ἰδιαιτέρα ὁμως μνεΐα πρέπει νὰ γίνῃ ἐνταῦθα τῆς μεγάλης δωρεᾶς πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ ἀειμνήστου προσέδρου αὐτῆς μέλους Ἑλένης Οὐράνη, ἡ ὁποία εἰς τὴν ἰδιόχειρον διαθήκην της γράφει τὰ ἐξῆς : « Ἐγκαθιστῶ κληρονόμον μου τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν καὶ ἀφήνω εἰς αὐτὴν ὀλόκληρη τὴν ὅπουδῆποτε κειμένη κινητὴ καὶ ἀκίνητη περιουσία μου. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ὑποχρεώνεται νὰ μὴ ἀναμείξῃ τὴν περιουσία μου τούτη μὲ τὴ δική της περιουσία. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ὑποχρεώνεται νὰ συστήσῃ ἴδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «Κώστα καὶ Ἑλένης Οὐράνη». Σκοπὸς τοῦ ἰδρύματος εἶναι ἡ ὑποστήριξις καὶ ἐνίσχυσις τῆς λογοτεχνίας. Τὰ μέσα πρὸς πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν αὐτῶν εἶναι α) ἐκδόσεις ἔργων τῆς Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας καὶ β) ἀθλοθέτησις ἀπὸ τὴν Ἀκαδημίαν βραβείων καὶ χρηματικῶν ἐπάθλων καὶ ἄλλων ἀμοιβῶν. Εἰδικώτερα ἡ ἀθλοθέτησις εἰς τὸ διηνεκὲς τριῶν μεγάλων βραβείων κατ' ἔτος μὲ τὸ ὄνομα «Κώστα καὶ Ἑλένης Οὐράνη» διὰ τὴν ποίησιν, τὸν ἀφηγηματικὸν πεζὸν λόγον, καὶ τὴν κριτικὴν καὶ τὸ δοκίμιον». Συγχρόνως ὀρίζεται ἀπὸ τὴν Ἑλένην Οὐράνη ἡ ἀθλοθέτησις ἐνὸς ἀκόμη βραβείου κατ' ἔτος καὶ εἰς τὸ διηνεκὲς εἰς μνήμην τῶν γονέων της *Μιλτιάδῃ καὶ Μαρίας Νεγρεπόντῃ*. Μετ' ὀλίγον θὰ ἀκούσετε εἰς ποίους ἀπονέμονται τὰ βραβεῖα ταῦτα διὰ τὸ τρέχον ἔτος. Διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν προκηρῦσσει συμφώνως πρὸς τὴν διαθήκην τρία βραβεῖα τοῦ «Ἰδρύματος Κώστα καὶ Ἑλένης Οὐράνη», ἐκ δραχμῶν 100.000 ἕκαστον, ἐν δι' ἔργον ποιητικοῦ λόγου,

έν δι' ἔργον ἀφηγηματικοῦ πεζοῦ λόγου καὶ έν δι' ἔργον κριτικοῦ δοκίμιου. Τὰ βραβεῖα ταῦτα ἀπονεμηθήσονται οἴκοθεν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1973 εἰς ἔργα ἐκδοθέντα έντὸς τῆς τελευταίας τριετίας, ἀρχομένης ἀπὸ 1^{ης} Σεπτεμβρίου 1970 καὶ ληγούσης τὴν 30^{ήν} Σεπτεμβρίου τοῦ 1973. Ἐπίσης προκηρύσσονται δύο εἰσέτι βραβεῖα εἰς μνήμην *Μιλτιάδη καὶ Μαρίας Νεγρεπόντη* ἀνὰ ἑκατὸν χιλιάδας δραχμᾶς ἕκαστον, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον δι' ἀνέκδοτον ἔργασίαν μὲ θέμα «Φορολογικὴ πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις έν Ἑλλάδι κατὰ τὴν πρώτην εἰκοσιπενταετίαν τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος». Τὸ βραβεῖον τοῦτο θὰ ἀπονεμηθῆ κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1974 εἰς ἔργον ὑποβληθησόμενον μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου τοῦ 1974. Τέλος προκηρύσσεται βραβεῖον εἰς μνήμην *Μιλτιάδη καὶ Μαρίας Νεγρεπόντη* ἐκ δραχμῶν 100.000 ἀπονεμηθησόμενον οἴκοθεν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1973 εἰς ἔργον ἀναφερόμενον εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς ἢ τοὺς πολιτικοὺς ἢ τοὺς πνευματικοὺς ἀγῶνας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.

Πρέπει ένταῦθα νὰ μνημονεύσω ἀκόμη ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ «Ἰδρύματος Κώστα καὶ Ἑλένης Οὐράνη» ἔχει ἤδη ἐκπονήσει σχέδιον δράσεως τοῦ ὁποίου τὰ κύρια σημεῖα εἶναι τὰ ἑξῆς: α) ἴδρυσις ἑδρῶν νεοελληνικῆς γλώσσης καὶ λογοτεχνίας εἰς ξένα Πανεπιστήμια, β) ἀγορὰ χειρογράφων δοκίμων Ἑλλήνων λογοτεχνῶν, γ) χορήγησις ὑποτροφιῶν διὰ τὴν μελέτην τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας ἀπὸ τοῦ 1453 καὶ έντεῦθεν μέχρι σήμερον δ) μετάφρασις ἀξιολόγων ἔργων τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας εἰς ξένας γλώσσας, ε) μετάφρασις σπουδαίων ἔργων ξένων λογοτεχνῶν εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, στ) καταρτισμὸς βιβλιογραφιῶν τῶν δοκίμων Ἑλλήνων λογοτεχνῶν κατὰ τὸ πρότυπον τῶν βιβλιογραφιῶν τοῦ Γ. Κατσίμπαλη, ζ) καταρτισμὸς βιβλιοθήκης νεοελληνικῆς λογοτεχνίας καὶ ἐπιδιώξις ἀγορᾶς ὅλων τῶν πρώτων ἐκδόσεων.

Ἡ ἐκδοτικὴ δραστηριότης τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς δημοσιεύματα: α) τοὺς τόμους 15, 16 καὶ 17 τῆς ἐπετηρίδος τοῦ Κέντρου Ἐρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου, β) τὸν Α' τόμον τῆς ἐπετηρίδος τοῦ Κέντρου Ἐρεῦνης τῆς

Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας ὑπὸ τὸν τίτλον «Φιλοσοφία», τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιτυχία ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν, γ) τὸν ὀγκώδη τόμον τῆς βιογραφίας τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς Ἀκαδημίας Σίμωνος Σίνα ὑπὸ τοῦ Γυμνασιάρχου Γ. Λαΐου. Ὁ τόμος οὗτος ἀποτελεῖ τὸν πρῶτον εἰς τὴν σειρὰν «*Βιογραφία Ἑθνικῶν Ἐδεργετῶν*» καὶ μέγα μέρος τῆς δαπάνης τῆς ἐκδόσεως ἐκαλύφθη ἀπὸ χορηγίαν τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν πρὸς τὸ ὅποιον ἐκφράζω ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἀκαδημίας, δ) Τὸ Κέντρον Ἑρεῦνης Ἑλληνικῆς Λαογραφίας ἐξέδωκε σειρὰν τριῶν δίσκων δημῶδους μουσικῆς μακρᾶς διαρκείας. Οἱ δίσκοι περιέχουν δημοτικὰ τραγούδια, ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους, καθὼς ἐπίσης ἀκριτικὰ, κλέφτικα καὶ ἱστορικὰ τραγούδια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Ἡ ἐπιλογή καὶ ἡ ἐποπτεία ἐγένοντο ἀπὸ τὸν κ. Περιστέρην, τὸ δὲ μακρὸν σημείωμα-ὑπόμνημα ποὺ συνοδεύει τοὺς δίσκους συνετάγη ἀπὸ τὸν Ἀκαδημαϊκὸν κ. **Γ. Μέγαν**. Ἡ ἔκδοσις αὕτη ἐχρηματοδοτήθη ἀπὸ εἰδικὴν χορηγίαν τῆς Πολιτείας πρὸς τὴν ὁποίαν ἐκφράζομεν ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἀκαδημίας. Ὑπὸ ἐκτύπωσιν εὐρίσκονται οἱ 31^{ος}, 32^{ος} καὶ 33^{ος} τόμοι τῶν *Πραγματειῶν*, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ 31^{ος} περιέχει ἐργασίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Χ. Τοῦλ «περὶ καρδίας», βιβλίον τῆς ἱποκρατικῆς συλλογῆς, ὁ 32^{ος} περιλαμβάνει ἐργασίαν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Ι. Τρικκαλινοῦ** ὑπὸ τὸν τίτλον «*Γεωλογία τῆς Ἀκροπόλεως - Μικροτεκτονικὴ ἔρευνα*», τέλος ὁ 33^{ος} τόμος περιέχει ἐργασίαν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Γ. Μυλωνᾶ** ὑπὸ τὸν τίτλον «*Τὸ θρησκευτικὸν κέντρον τῶν Μυκηνῶν*». Ὑπὸ ἔκδοσιν ἐπίσης εὐρίσκειται ὁ τόμος τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας τοῦ 1972, ὁ δεύτερος τόμος τῆς ἐπετηρίδος τοῦ Κέντρου τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας ὑπὸ τὸν τίτλον «Φιλοσοφία». Ἐπίσης εἶναι ὑπὸ ἐκτύπωσιν τὸ ἔργον τοῦ κ. Λ. Παπαδαίου «*Περὶ λαϊκῆς ἀρχιτεκτονικῆς τῆς Ἰμβρου*», ἔκδοσις τοῦ Κέντρου τῆς Λαογραφίας. Τέλος τὸ ἔργον τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Ἀναστασίου Ὀρλάνδου** ὑπὸ τὸν τίτλον «*Τὰ χαράγματα τοῦ Παρθενῶνος*» ἔκδοσις τοῦ Κέντρου Μεσαιωνικοῦ καὶ Νέου Ἑλληνισμοῦ ἡ ὁποία, ἄς σημειωθῇ ὅτι γίνεται κατὰ μέγα μέρος δαπάναις τοῦ κ. Ἀκαδημαϊκοῦ. Εἰς τὸ τυπογραφεῖον

επίσης εύρίσκεται ὁ τόμος ὑπὸ τὸν τίτλον «*Τὰ χειρόγραφα τῶν Μετεώρων*». Δύο ἀκόμη σημαντικὰ δημοσιεύματα τοῦ αὐτοῦ Κέντρου πρέπει ἐδῶ ν' ἀναφέρω, τῶν ὁποίων ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐκτύπωσιν ἔχει ἤδη γίνει: α) τὴν *Ἐφημερίδα* τῶν ἐτῶν 1791-1797 καὶ β) τὸ *Ἀρχεῖον Ψαρῶν*, τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ὁποίου ἔχει ἀναλάβει ὁ συντάκτης τοῦ Κέντρου καὶ ὑφηγητὴς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Β. Σφυρόερας. Τέλος, αἱ ἐπιτομαὶ τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Foreign Office μετὰ τῆς βρετανικῆς πρεσβείας καὶ τῶν βρετανικῶν προξενείων ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰ ἔτη 1827-1832, αἱ ὁποῖαι ἐκδίδονται ἀπὸ τὸ Κέντρον τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ ὡς αὐτοτελὴς τόμος εἰς τὴν σειρὰν τῶν «*Μνημείων τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας*» ἔχουν ἤδη ἐκτυπωθῆ κατὰ τὰ δύο τρίτα καὶ καλύπτουν 640 σελίδας. Εἰς τὸν τόμον τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας τοῦ ἔτους 1972 περιλαμβάνονται 14 ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις τακτικῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας καὶ 12 ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις ἐξωακαδημαϊκῶν ἐπιστημόνων.

Ἀξιοσημεῖωτον εἶναι τὸ γεγονός ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1972 ἡ στάθμη τῆς βιβλιοπωλικῆς κινήσεως τῶν δημοσιευμάτων τῆς Ἀκαδημίας ἀνῆλθε εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἄλλοτε εἶχε φθάσει. Συγκεκριμένως ἐπωλήθησαν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν 1210 τόμοι διαφόρων δημοσιευμάτων καὶ 625 τόμοι εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τοῦτο ἀποτελεῖ καὶ μίαν ἀπτήν καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπάντησιν εἰς τοὺς ἀνευθύνους κατηγοροῦς τῆς Ἀκαδημίας.

Κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἡ Ἀκαδημία, ἐκτελοῦσα διατάξεις ἀντιστοίχων διαθηκῶν ἀειμνήστων αὐτῆς δωρητῶν, ἀπένειμε πέντε νέας ὑποτροφίας ἧτοι δύο ὑποτροφίας εἰς ἀριστούχους τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν πρὸς μετεκπαίδευσίν των ἐπὶ διετίαν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ κληροδοτήματος *Εὐθυμίας Μερτσάρη*, τὸ γένος *Ἄντ. Κτενᾶ*, δύο ὑποτροφίας πρὸς σπουδὴν τῆς Γλυπτικῆς ἐπὶ τριετίαν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, καὶ συγκεκριμένως μίαν ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ κληροδοτήματος *I. Βόζου* καὶ μίαν ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ κληροδοτήματος *Οὐρ. Κωνσταντινίδου*.

Τέλος μίαν ύποτροφίαν πρὸς σπουδὴν τῆς Ζωγραφικῆς ἐπὶ διεικνίαν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ κληροδοτήματος *I. Βόζου*.

Ἀπὸ τὴν πνευματικὴν οἰκογένειαν τῆς Ἀκαδημίας λείπουν κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτήν, διότι ἀπεδήμησαν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, ὁ *Ἐμμανουήλ Ἐμμανουήλ*, τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας ἐν τῇ *Τάξει τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ ἐκ τῶν πρώτων, ἰδρυτικῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας, ὁ *Ἰωάννης Σπυρόπουλος*, τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας ἐν τῇ *Τάξει τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν*, ὁ ξένος ἐταῖρος τῆς Ἀκαδημίας ἐν τῇ *Τάξει τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν*, *Gyula Moravcsik* καὶ ἡ *Σοφία Ἀντωνιάδου*, ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας ἐν τῇ *Τάξει τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν*, καθηγήτρια ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὰ Πανεπιστήμια τοῦ Leiden καὶ Amsterdam καὶ πρώτη διευθύντρια τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἑλληνικοῦ ιδρύματος ἐν Βενετίᾳ.

Ἐξ ἄλλου εἰς τὴν πνευματικὴν οἰκογένειαν τῆς Ἀκαδημίας ἐξελέγησαν κατὰ τὸ ἔτος 1972 ὁ κ. **Νικ. Χατζηκυριάκος - Γκίκας** ἐν τῇ ἔδρᾳ τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν τῆς *Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν*, ὡς ξένοι ἐταῖροι τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὴν τάξιν *Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν* ὁ κ. **Bruno Lavagnini**, τακτικὸς καθηγητῆς τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ κοσμήτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Παλέρμου καὶ μέλος τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Παλέρμου καὶ τῆς Ἀκαδημίας τῶν Lincei ἐν Ρώμῃ, ὁ κ. **Doro Levi**, διευθυντῆς τῆς ἐν Ἀθήναις ἰταλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς καὶ τρίτον, ὁ **Pierre Chantraine**, ὁμότιμος καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων καὶ μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Ἐπίσης, ὡς ξένος ἐταῖρος ἐξελέγη εἰς τὴν *Τάξιν τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν* ὁ Ἀγγλικανὸς ἀρχιεπίσκοπος τοῦ **Canterbury** καὶ Πάσης Ἀγγλίας **Michael Ramsay**, πρόην καθηγητῆς εἰς τὸ Παν/μιον τοῦ Durham καὶ πρόεδρος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν. Ὡς ἀντεπιστέλλοντα μέλη τῆς Ἀκαδημίας ἐξελέγησαν εἰς τὴν *Τάξιν τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν* ὁ κ. **Ἰωάννης Ἀργύρης**, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Στουτγάρδης

καὶ διευθυντῆς τοῦ ἐν Στουτγάρδῃ ὑπολογιστικοῦ κέντρου, εἰς τὴν τάξιν τῶν *Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν* 1) ὁ κ. **Pierre de la Coste-Messelière**, μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ τῶν Γραμμάτων, 2) ὁ κ. **Rudolf Pfeiffer**, ὁμότιμος καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου, 3) ὁ πατὴρ **Vitalien Laurent**, τέως διευθυντῆς τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου Βυζαντινῶν Σπουδῶν, ἀπὸ δὲ τοῦ 1962 διευθυντῆς Σπουδῶν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Κέντρον Ἐπιστημονικῆς Ἑρεῦνης τῆς Γαλλίας, μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Πολιτικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Η.Π.Α. καὶ τέλος, ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Βαυαρικῆς Ἀκαδημίας, 4) ὁ **Sir Steven Runciman**, ἑταῖρος τῆς Βρετανικῆς Ἀκαδημίας, ἐπίτιμος ἑταῖρος τοῦ Trinity College τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Cambridge καὶ τέως καθηγητῆς τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, 5) ὁ κ. **Arthur Dale Trendall**, καθηγητῆς τῆς Ἀρχαιολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Καμπέρρας τῆς Αὐστραλίας καὶ 6) ὁ κ. **Quintino Cataudella**, καθηγητῆς τῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Κατάνης. Τέλος, εἰς τὴν *Τάξιν τῶν Ἠθικῶν καὶ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν* ἐξελέγησαν ὡς ἀντεπιστέλλοντα μέλη 1) ὁ κ. **George Patrich Henderçon**, καθηγητῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Duntree τῆς Σκωτίας καὶ 2) ὁ **Michele Sciacca**, καθηγητῆς τῆς Φιλοσοφίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Γενούης. Δυστυχῶς ὅμως μέχρι σήμερον δὲν ἐξεδόθησαν τὰ ἀναγνωριστικὰ διατάγματα τῶν ἐκλογῶν τούτων, δι' ὃ καὶ ὡς τηρητῆς τῶν νόμων κατὰ τὸν ὄργανισμὸν τῆς Ἀκαδημίας, ὑποβάλλω καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης τὸ αἴτημα πρὸς τὸν κ. ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ὅπως τερατίσῃ τὴν ἐκκρεμότητα ταύτην.

Ἡ Ἀκαδημία ἐξεπροσωπήθη κατὰ τὸ 1972 εἰς τὰ ἀκόλουθα διεθνή συνέδρια: α) Εἰς τὴν σύνοδον τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως τῶν Ἀκαδημιῶν γενομένην ἐν Βρυξέλλαις διὰ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ καὶ Γενικοῦ αὐτῆς Γραμματέως κ. **Ι Θεοδωρακοπούλου** καὶ διὰ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Δ. Ζακυθνοῦ**. Ἐς σημειωθῆ ἑνταῦθα ὅτι ἡ Διεθνὴς Ἐνωσις Ἀκαδημιῶν εἶναι εἷς ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων παγκοσμίων πνευματικῶν ὀργανισμῶν

καὶ ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν θεμάτων μὲ τὰ ὁποῖα καταγίνεται εἶναι θέματα τοῦ κλασσικοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Κατὰ τὰς γενομένας ἀρχαιρεσίας πρὸς πλήρωσιν τριῶν ἐδρῶν τοῦ Προεδρείου τῆς Ἐνώσεως, πρῶτος εἰς ἀριθμὸν ψήφων ἐξελέγη ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. β) Εἰς τὸ ἐν Valcamonica τῆς Ἰταλίας συνελθὸν 1^{ον} Διεθνὲς Συμμόσιον Προϊστορικῶν Θρησκευτῶν, ἡ Ἀκαδημία ἐξεπροσωπήθη διὰ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Γ. Μυλωνᾶ**, γ) εἰς τὸ ἐν Βοστώνῃ τῶν Η.Π.Α. συνελθὸν 3^{ον} Ἀμερικανικὸν Συμπόσιον Πεπτιδίων (Πρωτεϊνῶν), ἡ Ἀκαδημία ἐξεπροσωπήθη διὰ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Λ. Ζέρβα**, ὁ ὁποῖος προσεκλήθη ὅπως συμμετάσχη εἰς τὸ συμπόσιον τοῦτο ὡς ἐπίτιμος αὐτοῦ Πρόεδρος, δ) εἰς τὴν ἐν Ρεθύμνῳ Κρήτης διεθνῇ διάσκεψιν Μαθηματικῶν ἡ Ἀκαδημία ἐξεπροσωπήθη διὰ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Φίλωνος Βασιλείου**, ὁ ὁποῖος καὶ προήδρευσε τῆς διασκέψεως, ε) ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας κ. **Γρηγόριος Κασιμάτης** καθὼς καὶ ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Γεώργιος Μυλωνᾶς** μετέσχον εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις συνελθὸν Β' Διεθνὲς Ἀνθρωπιστικὸν Συνέδριον τοῦ 1972, στ) ἡ Ἀκαδημία ἐξεπροσωπήθη διὰ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Νικολάου Λούρου** εἰς τὸν ἐν Παρισίοις ἑορτασμὸν τῶν 150 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐθνικῆς Ἀκαδημίας τῆς Ἰατρικῆς τῆς Γαλλίας, ζ) ἡ Ἀκαδημία ἐξεπροσωπήθη εἰς τὸ ἐν Μαδρίτῃ συνελθὸν 5^{ον} διεθνὲς συνέδριον τῆς Μεσαιωνικῆς Φιλοσοφίας διὰ τοῦ **Γενικοῦ Γραμματέως** αὐτῆς, ὁ ὁποῖος προέβη εἰς ἀνακοίνωσιν μὲ θέμα: «*Ἡ τύχη τῆς Φιλοσοφίας κατὰ τὴν βυζαντινὴν ἐποχὴν*», συνάμα δὲ ἐξελέγη μέλος τοῦ Προεδρείου τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως τῆς Μεσαιωνικῆς Φιλοσοφίας.

Κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἐτίμήθησαν διὰ διαφόρων ἀκαδημαϊκῶν καὶ ἐπιστημονικῶν διακρίσεων τὰ ἐξῆς μέλη τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν:

α) Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Δ. Ζακυθηνὸς** ἐξελέγη ξένος ἐταῖρος τῆς Σερβικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ Τεχνῶν.

β) Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Νικόλαος Λοῦρος** ἐξελέγη Πρόεδρος τοῦ Διεθνοῦς Κολλεγίου τῶν Χειρουργῶν.

γ) Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Σπυρίδων Μαρινᾶτος** ἐξελέγη ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Βρετανικῆς Ἀκαδημίας καὶ

δ) Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας κ. **I. Θεοδωρακόπουλος** ἐξελέγη ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Heidelberg.

Ἐκ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐπιτελείου τῶν Κέντρων τῆς ἐρεῦνης τῆς Ἀκαδημίας μετέσχον κατ' ἐντολὴν τῆς Ἀκαδημίας εἰς διεθνή ἐπιστημονικὰ συνέδρια 1) ὁ κ. Δ. Βαγιακάκος, διευθυντῆς τοῦ Κέντρου Συντάξεως τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ εἰς τὸ ἐν Σόφια 11^{ον} διεθνὲς συνέδριον ὀνομάτων καὶ τοπωνυμίων. 2) Ὁ κ. Λῆνος Μπενάκης, διευθυντῆς τοῦ Κέντρου Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας εἰς τὸ ἐν Μαδρίτη, συνελθὸν 5^{ον} διεθνὲς συνέδριον τῆς Μεσαιωνικῆς Φιλοσοφίας καὶ 3) ὁ συντάκτης τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ κ. Τίτος Γιοχάλας εἰς τὸ ἐν Innsbruck τῆς Αὐστρίας συνελθὸν συνέδριον τῆς Ἀλβανολογίας.

Ἡ Ἀκαδημία προσεκάλεσε καὶ ἐφιλοξένησε ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα τὸν ξένον αὐτῆς ἐταῖρον καθηγητὴν τῆς Φιλοσοφίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Heidelberg κ. **Georg Gadamer**, ὁ ὁποῖος καὶ ὠμίλησε εἰς ἕκτακτον δημοσίαν συνεδρίαν τῆς Ἀκαδημίας μὲ θέμα: «Ἡ σημασία τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας διὰ τὸ παρόν». Ἐπίσης ὠμίλησεν εἰς δημοσίαν συνεδρίαν τῆς Ἀκαδημίας τὸ ἀντεπιστέλλον αὐτῆς μέλος, ὁ Καθηγητῆς τῆς Ἱστορίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Λονδίνου **Douglas Dakin** μὲ θέμα: «Ἡ σπουδὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας».

Μέγας πλοῦτος βιβλίων καὶ περιοδικῶν εἰσήχθη ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ ἡμεδαπῆς εἰς τὴν κεντρικὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας καὶ εἰς τὰς ἐπὶ μέρους βιβλιοθήκας τῶν ἐπιστημονικῶν Κέντρων. Συγκεκριμένως εἰσήχθησαν 2.365 βιβλία καὶ περιοδικὰ εἰς τὴν κεντρικὴν βιβλιοθήκην καὶ 4.143 βιβλία καὶ περιοδικὰ εἰς τὰς εἰδικὰς βιβλιοθήκας τῶν ἐπιστημονικῶν Κέντρων τῆς Ἀκαδημίας, ἤτοι ἐν ὅλῳ 6.508 βιβλία καὶ περιοδικὰ.

Κατ' ἀρχὴν ὁ πλοῦτος βιβλίων εἶναι πλοῦτος ὑλικός, ὁ πνευματικὸς αὐτῶν πλοῦτος εὐρίσκειται εἰς τὸ βάθος, ὅπου κρύπτονται τὰ νοήματα τῶν βιβλίων, ὅπου ἀναπαύεται ἐν σιωπῇ τὸ πνευματικὸν περιεχόμενον. Ὅταν τοῦτο ἀφομοιώνεται καὶ ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῆς σιωπῆς, ἔρχεται εἰς τὴν ζωὴν, τότε ὁ ἄνθρωπος μορφώνεται, ἀναπτύσσεται. Ὑπάρ-

χουν δύο είδη πενίας: ἡ ὑλικὴ καὶ ἡ πνευματικὴ πενία. Καὶ ἄλλοι θεωροῦν ὡς αἰτίαν τῆς πνευματικῆς πενίας τὴν ὑλικὴν, ἄλλοι πάλιν θεωροῦν τὴν πνευματικὴν πενίαν ὡς αἰτίαν τῆς ὑλικῆς. Ὁ τόπος μας γνωρίζει ἀμφοτέρω τὰ εἶδη πενίας. Ἐκεῖνοι ποὺ θεωροῦν τὴν ὑλικὴν πενίαν ὡς αἰτίαν τῆς πνευματικῆς ἀκολουθοῦν τὸ δόγμα τοῦ Marx εἴτε εἶναι ὁμολογουμένως μαρξισταὶ εἴτε εἶναι θλιβεροὶ νεόπλουτοι βραδυπόροι τῆς μαρξικῆς σοφίας εἰς ἀστικὰ κράτη. Ὅλοι αὐτοὶ θριαμβολογοῦν ὅταν γίνωνται ἔργα τεχνικά, ὑλικά, καὶ κηρύσσουν ὅτι καταρρίπτουν τὸ φράγμα τῆς πενίας. Ἄγνοοῦν ὅμως ὅτι τὸ φράγμα τῆς ὑλικῆς πενίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καταρριφθῆ παρὰ μόνον ὅταν ἐκλείψῃ ἡ πνευματικὴ πενία. Οἱ Ρῶσοι ἔχουν πικρὰν πείραν ἀπὸ τὴν πρώτην δεκαπενταετίαν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δόγματος τοῦ Marx, διότι ἐπλήρωσαν τὸ δόγμα τοῦτο μὲ 15 ἑκατομμύρια θανάτους ἀπὸ τὴν πείναν καὶ ἠναγκάσθησαν ν' ἀντιστρέψουν τὴν διαλεκτικὴν σχέσιν μεταξὺ ὑλικῆς καὶ πνευματικῆς πενίας καὶ προέταξαν τὴν ἐπιστήμην ἀντὶ τῆς οἰκονομίας. Μόνον ἡ ἐπιστήμη καταργεῖ συνάμα τὴν πνευματικὴν καὶ τὴν ὑλικὴν πενίαν. Τὰ ὑλικά ἀγαθὰ προϋποθέτουν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν ἐνὸς λαοῦ καὶ γενικῶς τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ δίδαγμα ὅμως τοῦτο οἱ θλιβεροὶ νεόπλουτοι βραδυπόροι τῆς μαρξικῆς «σοφίας» δὲν τὸ ἐγνώρισαν ἀκόμη καὶ ὁμιλοῦν περὶ ὑλικῆς εὐημερίας, τὴν ὁποίαν καὶ ἐπιδιώκουν μετὰ φανατισμοῦ. Ὅλοι ὅμως αὐτοὶ κτίζουν εἰς τὴν ἄμμον καὶ μόνον ὅσοι λαοὶ γνωρίζουν ὅτι αἰτία τῆς ὑλικῆς πενίας εἶναι ἡ πνευματικὴ, τὴν ὁποίαν καὶ καταπολεμοῦν μὲ ὅλα τὰ μέσα καὶ πρὸ παντὸς μὲ καλὰ σχολεῖα, αὐτοὶ κτίζουν εἰς τὴν πέτραν. Τὸ πνεῦμα εἶναι τὸ πρῶτον κινοῦν, ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι κινούμενα ἢ ἀκίνητα. Τὸ πνεῦμα φέρει τὸ βάρος τῆς ζωῆς, ὅπως ἡ κάμηλος διὰ μέσου τῆς ἐρήμου, τὸ πνεῦμα καταργεῖ τὴν ἀχμηρότητα τῆς ζωῆς καὶ ἀνοίγει ἀκόμη καὶ τὰς ὑλικὰς διαστάσεις τῆς ζωῆς. Χωρὶς τὸ πνεῦμα, ἔργα τεχνικά τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν συχνὰ δάνειον ξένου, ἀλλοδαποῦ πνεύματος, ἢ μένουν στάσιμα ἢ καταρρέουν ἐντὸς ὀρισμένου χρόνου. Εἶναι βεβαίως παράδοξον ὅτι εἰς τὸν τόπον αὐτὸν τοῦ πνεύματος, εἰς

τὴν παναρχαίαν αὐτὴν γενέτειραν τοῦ πνεύματος πρέπει, εἶναι ἀνάγκη νὰ κηρυχθῆ ἡ σήμερον ἢ προτεραιότης τοῦ πνεύματος ἔναντι τῆς ὕλης ὑπὸ οἵανδήποτε μορφήν καὶ ἂν παρουσιάζεται αὐτή. Εἶναι περισσότερο ἀπὸ παράδοξον ὅτι, εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ὅπου ἐγεννήθη, ἀνεδείχθη καὶ ἐμεγαλουργήσε τὸ πνεῦμα, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ κηρύξωμεν τὰ πρωτεῖα τοῦ πνεύματος καὶ τὴν νηφαλιότητά του ἔναντι τῆς ὕλικῆς μέθης, ἢ ὅποια ἔχει κυριεύσει ὅλα σχεδὸν τὰ στρώματα τῆς συγχρόνου κοινωνίας μας, ἢ ὅποια ἔχει πτοηθῆ καὶ γοητευθῆ τόσο ἀπὸ τὰ τεχνικὰ καὶ γενικῶς τὰ ὕλικὰ ἐπιτεύγματα, τὰ ὅποια εἶναι συνάμα καὶ ἔργα ἄλλων καὶ ὄχι ἡμῶν τῶν ἰδίων, ὥστε νὰ κινδυνεύῃ νὰ χάσῃ τὴν ὑπερήφανον αὐτῆς αὐτοσυνειδησίαν καὶ τὴν ἔντιμον λιτότητά της.

Ἡ αὐτοσυνειδησία ἀκριβῶς αὐτὴ τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος σπουδάζεται καὶ καλλιεργεῖται εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ σπουδαστήρια τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ὅπου τὸ ἐπιτελεῖον τῶν ἐπιστημόνων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν Ἀκαδημαϊκῶν ἐργάζεται ἀθορύβως ἀλλὰ ἐντόνως. Τὸ ἐπιστημονικὸν ἐπιτελεῖον τῶν Κέντρων Ἐρεῦνης τῆς Ἀκαδημίας εἶναι ὀλιγάριθμον καὶ τοῦτο διότι ποτὲ δὲν κατενοήθη ἀπὸ τὴν Πολιτείαν τὸ μέγεθος τοῦ πραγματοποιουμένου ἔργου, τὸ ὅποιον συντελεῖ εἰς τὴν ἀνάδειξιν τῆς αὐτοσυνειδησίας τοῦ Ἔθνους. Σήμερον μάλιστα, ὅποτε τὰ πάντα σχεδὸν κατεδαφίζονται καὶ αἱ παραδοσιακαὶ ἀξίαι τοῦ Ἔθνους παραγκωνίζονται, δηλαδὴ τὰ βάρη τῆς ζωῆς του σείονται, τὰ σπουδαστήρια αὐτὰ τῆς ἱστορίας τοῦ τόπου, τὰ Κέντρα Ἐρευνῶν, ἔχουν μεταβληθῆ εἰς καταφύγια τοῦ διωκομένου πνεύματος τοῦ τόπου καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἐνισχυθοῦν κατὰ τρόπον ρωμαλέον, ὥστε νὰ δυνηθοῦν ν' ἀμυνθοῦν εἰς τὴν συντελουμένην καταστροφὴν τῶν παραδοσιακῶν ἀξιῶν. Εἶναι μάταιον νὰ σχεδιάζωμεν καὶ νὰ προγραμματίζωμεν ἀνεδαφικὰ κατασκευάσματα κακέκτυπα ἄλλοδαπῶν ἰδρυμάτων, τὰ ὅποια εἶναι βαθύτατα ῥιζωμένα εἰς τὸ ἔδαφος των καὶ συνάμα νὰ παραβλέπωμεν ἡμεδαπὰ ἰδρύματα τὰ ὅποια ἔχουν τὰς ῥίζας των εἰς τὴν θαυματουργὸν ἑλληνικὴν παράδοσιν καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Τὰ ἐπιστημονικὰ σπουδαστήρια τῆς Ἀκαδημίας εἶναι σήμερον

ὀκτὼ καὶ μερικὰ ἐξ αὐτῶν ὑπῆρχαν ὡς κρατικὰ ἰδρύματα προτοῦ ἰδρυθῆναι ἢ Ἀκαδημία, ἐνσωματώθησαν δὲ εἰς αὐτὴν ἅμα τῇ ἰδρύσει της. Ἡ ἰδέα τῆς ἐνσωματώσεως ἐπιστημονικῶν ἰδρυμάτων εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν εἶναι γόνιμος καὶ πρέπει νὰ μελετηθῆ εὐρύτερον, διότι ἡ ἐνσωμάτωσις θὰ προσδώσῃ μέγα κῦρος εἰς τὰ ἰδρύματα αὐτά, δηλαδὴ τὸ κῦρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Θὰ μνημονεύσω συντόμως τὸ συντελεσθὲν κατὰ τὸ 1972 ἐπιστημονικὸν ἔργον εἰς τὰ Κέντρα Ἐρευνῶν τῆς Ἀκαδημίας. Καὶ πρῶτον κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος ἔρχεται τὸ Κέντρον Συντάξεως τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ. Ἡ σύνταξις καὶ ἡ ἐκτύπωσις τοῦ δευτέρου ἡμιτόμου τοῦ τετάρτου τόμου, ὁ ὁποῖος θὰ περιλάβῃ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ γράμματος «δ» συνεχίζεται ἀλλὰ μὲ βραδὺν ρυθμὸν. Τοῦτο ἐπισύρει συχνὰ τὴν ὀργὴν πολλῶν οἱ ὁποῖοι ρίπτουν τὰ βέλη των ἐναντίον τοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἀκαδημίας. Ὅλοι ὅμως αὐτοὶ ἀγνοοῦν τὴν ἱστορίαν τῶν λεξικῶν ὄλων τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν ἢ ὁποῖα διήρκεσε αἰῶνας. Ἀγνοοῦν ἀκόμη ὅπερ καὶ θλιβερότερον τὴν ἱστορίαν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ἢ ὁποῖα εἶναι πλουσιωτέρα πάσης ἄλλης καὶ ἢ ὁποῖα διανοίγει τὴν πορείαν της διὰ μέσου τῶν αἰῶνων καὶ τῶν χιλιάδων ἐτῶν νικηφόρος καὶ ἀκαταμάχητος, ἂν καὶ περιβάλλεται, ἄς ἐπιτραπῆ ἢ ἔκφρασις, ἀπὸ τόσας «βαρβαρικὰς» γλώσσας. Πάντως ἡ ἐφετινὴ ἀποδελτίωσις ἀπέδωσε 100.000 δελτία. Ἐπίσης εἰσῆχθησαν εἰς τὸ Κέντρον 40 ἐν ὄλῳ χειρόγραφα ἤτοι 5 ἐκ τῶν ἀποστολῶν τοῦ Λεξικοῦ εἰς διάφορα μέρη τῆς Χώρας καὶ 35 ἐκ δωρεᾶς τῆς ἐν Ἀθήναις Γλωσσικῆς Ἑταιρείας πρὸς τὴν ὁποῖαν ἐκφράζει ἡ Ἀκαδημία τὰς βαθυτάτας αὐτῆς χάριτας. Ἡ προπαρασκευὴ τοῦ γλωσσικοῦ Ἔατλαντος τῆς Ἑλλάδος συνεχίζεται κανονικῶς καὶ ἐπεσημάνθησαν γλωσσικὰ φαινόμενα ἀπὸ 17 περιφερείας τῆς Χώρας. Εἰς 1700 σελίδας ἀνῆλθε τὸ συγκεντρωθὲν ἀπὸ τὰς ἀποστολὰς τοῦ Κέντρου ὑλικόν, καὶ εἰς τὰς ὁποίας ἔλαβον μέρος ὁ διευθυντὴς τοῦ Κέντρου κ. Δ. Βαγιακάκος καὶ οἱ συντάκται Μάνεσης, Κρεκούκιας, Κοντοσόπουλος καὶ Γιοχάλας. Ἐπίσης κατὰ τὸ 1972 ἐπερατώθη ἡ ἐκτύπωσις τοῦ 12^{ου} τόμου τοῦ λεξικογραφικοῦ δελτίου. Ὁ διευθυντὴς τοῦ Κέντρου Βαγιακάκος, μετέσχεν

ὡς πρόεδρος τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπίας εἰς τὸ 2^{ον} συνέδριον τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἑνωμένων Ἐθνῶν εἰς Λονδῖνον, τοῦ ὁποίου τὸ θέμα ἦτο ἡ τυποποίησις τῆς γραφῆς τῶν γεωγραφικῶν ὀνομάτων καὶ ἡ ὀνοματοθέτησις τῆς Σελήνης. Ἐπίσης ὁ ἴδιος μετέσχε τοῦ II διεθνoῦς συνεδρίου ὀνομάτων καὶ τοπωνυμίων εἰς τὴν Σόφιαν, ὅπου προέβη καὶ εἰς ἀνακοίνωσιν μὲ θέμα : «*Ἡ λέξις «νησος» εἰς τὸν σχηματισμὸν τοπωνυμίων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ὀμήρου μέχρι σήμερον*». Ἐπίσης ὁ συντάκτης Γιοχάλας, ἀπεσταλμένος τοῦ ιδρύματος Μελετῶν τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἴμου, ἔλαβε μέρος εἰς τὸ 1^{ον} Διεθνὲς Ἰλλυριολογικὸν Συνέδριον εἰς τὰ Τίρανα καθὼς καὶ εἰς τὸ Ἀλβανολογικὸν Colloquium εἰς Innsbruck τῆς Αὐστρίας.

Τὸ Κέντρον Ἑλληνικῆς Λαογραφίας ἐπλουτίσθη ἐφέτος διὰ 67 νέων λαογραφικῶν συλλογῶν, ἐξ 6.782 σελίδων. Αἱ 21 ἐξ αὐτῶν ἀπεστάλησαν ἀπὸ ἐκπαιδευτικῶν, αἱ 38 ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορινθίας καὶ 1 ἀπὸ τὸ Κέντρον Ἐπιστημονικῶν Ἐρευνῶν τῆς Κύπρου. Πρὸς ὅλους αὐτοὺς ἐκφράζομεν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς Ἀκαδημίας. Αἱ λοιπαὶ 7 συλλογαὶ κατηρτίσθησαν ὑπὸ τῶν συντακτῶν τοῦ Κέντρου κ. Δευτεραίου Αἰκατερινίδου καὶ τοῦ μουσικοῦ συντάκτου κ. Ἀμαργιαννάκη. Ἐπίσης εἰσήχθησαν εἰς τὸ Κέντρον 1191 ἠχογραφῆσεις μουσικῆς δημοτικῶν τραγουδιῶν καὶ λαϊκῶν χορῶν καθὼς καὶ 729 δίσκοι εἰς διπλοῦν λαϊκῆς μουσικῆς, κατατεθέντες εἰς τὸ Κέντρον ἀπὸ διαφόρους παραγωγοὺς μέσῳ τοῦ ἐργοστασίου τῆς ἑλληνικῆς φωνογραφικῆς ἐταιρείας «Κολούμπια» πρὸς ἣν ἐκφράζομεν ἐπίσης τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς Ἀκαδημίας. Ἐκ 1191 ἠχογραφῆσεων αἱ 456 προέρχονται ἀπὸ προσφορὰν προσώπων ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν δημοτικὴν μουσικὴν, πρὸς αὐτοὺς ἐκφράζομεν ἐπίσης τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς Ἀκαδημίας, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐγένοντο ἀπὸ τοὺς συντάκτας τοῦ Κέντρου. Ὁ νέος διευθυντὴς τοῦ Κέντρου κ. Ἡμελλος ἠσχολήθη μὲ τὴν ἐκ τοῦ ἀρχείου ἐπιλογὴν καὶ ἐπεξεργασίαν τῶν παραλλαγῶν διὰ τὸν ὑπὸ ἔκδοσιν Β΄ τόμον τῆς ἐκλογῆς ἑλληνικῶν δημοτικῶν τραγουδιῶν.

Τὸ Κέντρον τοῦ Μεσαιωνικοῦ καὶ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ ὑπὸ τὴν

διεύθυνσιν τοῦ κ. Βρανούση ἐπλουτίσθη διὰ συστηματικῶν ἀποδελτιώσεων μὲ χιλιάδες δελτία ἱστορικοῦ καὶ γλωσσικοῦ περιεχομένου, καθὼς ἐπίσης διὰ μικροταινιῶν καὶ φωτογραφιῶν χειρογράφων κωδίκων, ἱστορικῶν ἐγγράφων καὶ σπανίων ἐντύπων. Οἱ συντάκται τοῦ Κέντρου κ.κ. Σφυρόερας, ἀπὸ ἐτῶν ὑφηγητῆς, Παπαδημητρίου, Πατρινέλης, ὅστις ἐξελέγη ἐπικουρικὸς καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καθὼς καὶ ὁ κ. Σοφιανός, ὅστις ἀνεκηρύχθη διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀπεθυσάρισαν ὑλικόν, τὸ ὁποῖον θὰ καταστῆ ἐμφανὲς ὅταν δημοσιευθοῦν οἱ συντασσόμενοι ἀναλυτικοὶ κατάλογοι. Ὁ λόγος βεβαίως περὶ τῆς ἐργασίας ἐκάστου Κέντρου εἶναι ἐνδεικτικὸς διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτεθῆ ἐνταῦθα τὸ εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ Κέντρα συντελούμενον ἔργον.

Τὸ Κέντρον τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου συνέχισε τὴν μεταγραφὴν τοῦ κώδικος τοῦ περιέχοντος τὸν Νομοκάνονα τοῦ Μανουὴλ Μαλαξοῦ κατὰ τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ μορφήν ὡς καὶ τὴν ἀνέυρεσιν καὶ ταύτισιν τῶν πηγῶν αὐτοῦ. Ἐδημοσίευσεν λεπτομερῆ πίνακα τῶν νοταρίων Κεφαλληνίας, ὁ ὁποῖος περιλαμβάνεται εἰς τὸν 16 καὶ 17 τόμον τῆς ἐπετηρίδος τοῦ Κέντρου. Ἐξετέλεσε ἀποστολὴν εἰς Κεφαλληνίαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἠρευνήθησαν κώδικες νοταρίων ἰδίᾳ τοῦ 16^{ου} αἰῶνος. Τέλος ἐμελέτησεν ἐγγραφα τῆς μετεπαναστατικῆς περιόδου ἀναφερόμενα εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐπὶ τοῦ Δικαίου Γραμματείας τῆς περιόδου τοῦ Καποδιστριαίου. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐγένετο ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τοῦ Κέντρου κ. Τουρτόγλου καὶ τοὺς δύο συντάκτας κυρίαν Ἀναστασίαν Σιφωνίου-Καράπα καὶ τὸν κ. Σπυρίδωνα Τρωϊάνον.

Τὸ Κέντρον τῆς Ἱστορίας τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ, τελοῦν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἑλ. Πρεβελάκη, ἀπέκτησε κατὰ τὸ 1972 μικροταινίας 245 τόμων ἐγγράφων ἀποτελούντων ἀλληλογραφίαν τοῦ Foreign Office τῶν ἐτῶν 1906 - 1919 μετὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι, Κρήτη, Τουρκία, Βουλγαρία, Σερβία καὶ Ἀλβανία Βρετανῶν πρεσβευτῶν καὶ προσέξων. Τὰ θέματα τῆς ἀλληλογραφίας ταύτης εἶναι κυρίως τὸ κρητικὸν καὶ τὸ μακεδονικόν, ἡ νεοτουρκικὴ ἐπανάστασις, οἱ Βαλκανικοὶ Πόλεμοι καὶ

ὁ Πρῶτος Παγκόσμιος Πόλεμος. Τὸ πρόγραμμα μικροφωτογραφήσεως ξένων ἀρχείων ἤρχισε πρὸ δεκαετίας ἀπὸ τὸ Κέντρον τοῦτο καὶ ἀξίζει ἐδῶ νὰ μνημονευθῆ ὅτι ἔχουν ἤδη μικροφωτογραφηθῆ 2196 τόμοι ἐγγράφων, οἵτινες περιλαμβάνουν 900.000 σελίδας, ὅπου ὑπάρχει πλούσιον ὕλικόν διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ τὰ παθήματα τοῦ συγχρόνου Ἑλληνισμοῦ. Τὸ ὕλικόν τοῦτο προέρχεται ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα τοῦ Foreign Office, τοῦ Colonial Office τοῦ Λονδίνου, τοῦ State Department (Washington) καὶ τοῦ αὐστριακοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν (Βιέννη). Ὅλον τὸ ὕλικόν τοῦτο ἔχει ἤδη καταταχθῆ, ἀποδελτιωθῆ καὶ εὐρετηριασθῆ καὶ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ ἀπὸ οἰονδήποτε.

Τὸ Κέντρον ἐπεξεργάσθη τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ Γεωργίου Ψύλλα καὶ λίαν προσεχῶς θὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐκτύπωσις των. Ἐπίσης τὸ Κέντρον προὐχώρησε εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς ἱστορικῆς βιβλιογραφίας περὶ τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τοῦ 1800 καὶ ἐφεξῆς. Ἐνταῦθα δέον νὰ μνημονευθῆ ὅτι μετ' εἰσῆγησιν τῆς *Τάξεως Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν*, ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀκαδημίας ἀπεφάσισεν ὅπως παρὰ τῷ Κέντρῳ τούτῳ ἰδρυθῆ ἀρχεῖον καὶ μουσεῖον χειρογράφων, ποιητῶν, πεζογράφων καὶ λοιπῶν συγγραφέων ἀπὸ τοῦ 18^{ου} αἰῶνος μέχρι σήμερον. Ἦδη εἰς τὸ Κέντρον τοῦτο ἔχουν συγκεντρωθῆ ποικίλα καὶ σημαντικὰ χειρόγραφα. Οἱ συντάκται τοῦ Κέντρου κυρία Πλαγιανάκου, δεσποινὶς Μπελιᾶ, κ. Στεργέλλης καὶ δεσποινὶς Καλλιατάκη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Πρεβελάκη προήγαγον εἰς σημαντικὸν βαθμὸν κατὰ τὸ 1972 τὸ ὅλον ἔργον τοῦ Κέντρου.

Τὸ Κέντρον Ἐκδόσεως Ἔργων Ἑλλήνων Συγγραφέων ἀπεδελτίωσε συγγραφεῖς καθ' ὕλην καὶ γραμματειακοὺς τομεῖς πρὸς εὐκολωτέραν καὶ ὀρθοτέραν ἐνημέρωσιν τῶν ἐνδιαφερομένων. Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Κ. Τσάτσος** ἤλεγξε καὶ ἀνεθεώρησε ἐν πολλοῖς μετάφρασιν τοῦ ἔργου τοῦ ἀντεπιστέλλοντος μέλους τῆς Ἀκαδημίας καὶ ὁμοτίμου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου κ. **Rudolf Pfeiffer** ὑπὸ τὸν τίτλον «*History of Classical Scholarship*», ἡ ὁποία καὶ δημοσιεύεται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν. Ἐπίσης ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἔτους θὰ δημοσιευθῆ μετάφρασις

τοῦ ἔργου τοῦ καθηγητοῦ **Croningen** «*Traité de critique des Textes*». Ἐπίσης μετ' εἰσήγησιν τοῦ προέδρου τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κέντρου Ἀκαδημαϊκοῦ κ. *I. Θεοδωρακοπούλου* ἐνεκρίθη ἡ ἄμεσος ἔκδοσις τῆς «Ἐλένης» τοῦ Εὐριπίδου, γενομένη ὑπὸ τοῦ φιλολόγου κ. Π. Πατίχη. Ἡ ἐπιστημονικὴ ἐργασία τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Κέντρου κ. Φλωράτου εἰς τὸν Καλλίμαχον, τῶν συντακτῶν κ. Ἀτσάλου εἰς τὸν Λουκιανόν, τοῦ κ. Κεσίσογλου εἰς τὸν Πλούταρχον, τῆς κ. Ξανθάκη εἰς τὸν Δημοσθένην καὶ τοῦ κ. Τσακατίκα εἰς τὸν Πολύβιον δὲν προήχθη κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἔνεκα ἄλλων ἐπιστημονικῶν καὶ διοικητικῶν ἀπασχολήσεων, τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις ἐκρίθη ἐπείγουσα: Πλέον ἐπείγουσα ὅμως εἶναι ἡ ἔκδοσις τῶν κειμένων, τὰ ὁποῖα ἀνέλαβον ὁ διευθυντὴς καὶ οἱ συντάκται τοῦ ἐν λόγῳ Κέντρου.

Τὸ ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ξανθάκη καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑφηγητοῦ κ. Μακρῆ, Κέντρον Ἀστρονομίας καὶ Ἐφηρμοσμένων Μαθηματικῶν συνεκέντρωσε τὰς προσπαθείας του εἰς τὰς κάτωθι μελέτας: 1) εἰς τὴν μελέτην τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ξανθάκη ἐπὶ τῆς σχέσεως τῆς ἡλιακῆς δραστηριότητος μετὰ γηίνων φαινομένων, 2) εἰς τὴν μελέτην τοῦ διευθυντοῦ κ. Κ. Μακρῆ ἐπὶ τῆς λεπτῆς ὑφῆς τῆς ἡλιακῆς χρωμοσφαίρας, 3) εἰς φωτομετρικὰς ἐρεῦνας τοῦ κ. Μακρῆ ἐπὶ φασματοηλιογραμμάτων, 4) εἰς ἐρεῦνας τοῦ κ. Μακρῆ μετὰ τοῦ φυσικοῦ κ. Πετροπούλου ἐπὶ τῆς ἀτμοσφαίρας τοῦ Ἄρεως, 5) εἰς τὴν στατιστικὴν μελέτην τῆς ἡλιακῆς δραστηριότητος ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ κ. Κ. Πουλάκου καὶ τοῦ συντάκτου κ. Β. Τριτάκη καὶ 6) εἰς τὴν κατανομὴν τῶν ἀστέρων τῶν φασματικῶν τύπων M, S καὶ C εἰς ὠρισμένας περιοχὰς τοῦ Γαλαξίου ὑπὸ τοῦ κ. Τριτάκη. Τὸ Κέντρον τοῦτο ὠργάνωσε ἐν Ἀθήναις κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1972 τὸ πρῶτον εὐρωπαϊκὸν ἀστρονομικὸν συνέδριον μὲ πρόεδρον τὸν Ἀκαδημαϊκὸν κ. Ξανθάκην καὶ γραμματέα τὸν διευθυντὴν τοῦ Κέντρου κ. Μακρῆν. Τόσον ὁ ἐπόπτης τοῦ Κέντρου Ἀκαδημαϊκὸς κ. Ξανθάκης ὅσον καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Κέντρου, προέβησαν εἰς πρωτοτύπους ἐπιστημονικὰς ἀνακοινώσεις.

Τέλος, τὸ Κέντρον τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας συνεπλήρωσε τὴν

πρώτην φάσιν τοῦ Λεξικοῦ τῶν Προσωκρατικῶν, ὅπου ἐργάζεται ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ. Ἐτοιμάσθησαν ἤδη 6.980 δελτία καὶ κατηρτίσθη Λημματολόγιον μὲ σύνολον 2350 λήμματα. Ἐκτὸς αὐτοῦ κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1972 ἐξεδόθη ὁ πρῶτος τόμος τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Κέντρου ὑπὸ τὸν τίτλον «Φιλοσοφία» μὲ τὴν συνεργασίαν Ἀκαδημαϊκῶν, ἐπιστημόνων τοῦ ἐπιτελείου τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἄλλων ξένων ἀκαδημαϊκῶν ἐπιστημόνων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. Ὁ τόμος εἶχε ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν διότι ἤδη ἀπερροφήθησαν 400 σώματα ἀπὸ τὸ ἐμπόριον. Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε, ἐκτὸς τῆς κατ' ἔτος ἐκδόσεως τῆς ἐπετηρίδος, καὶ τὴν ἴδρυσιν 3 σειρῶν αὐτοτελῶν ἐκδόσεων, ἧτοι α) πρωτοτύπων ἔργων ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς φιλοσοφίας, β) ἐπανεκδόσεων ἔργων σημαντικῶν ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς φιλοσοφίας καὶ γ) μεταφράσεων ξένων σημαντικῶν ἔργων ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς φιλοσοφίας. Ἡ ἐργασία τοῦ Κέντρου ἔγινε καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1972 μὲ δύο μόνον συντάκτας: τὸν κ. Μπενάκη, ὁ ὁποῖος ἐξελέγη ἐν τῷ μεταξὺ διευθυντής, καὶ τὸν κ. Ε. Ροῦσσον. Πρέπει ἀκόμη νὰ μνημονεύσω ὅτι τὸ Κέντρον ἔχει συνδεθῆ μὲ τὸ Institut International de Philosophie καὶ συνεργάζεται μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς *Bibliographie de Philosophie*, ἐνῶ 20 συνολικῶς βιβλιογραφικὰ σημειώματα ἐλληνικῶν ἔργων τῶν ἐτῶν 1970 καὶ 1971 ἔχουν περιληφθῆ εἰς τὸν τόμον XIX τῆς *Bibliographie de Philosophie* τοῦ Institut. Τέλος τὸ μόλις κυκλοφορῆσαν *International Directory*, Ohio 1972, ἀναγγέλλει τὴν ἐτοιμαζομένην ἔκδοσιν τοῦ Λεξικοῦ τῶν Προσωκρατικῶν καὶ ἐζήτησε ἀπὸ τοὺς συνεργάτας τοῦ I τόμου τῆς Φιλοσοφίας, *Philosophicals Abstracts* τῶν ἄρθρων των.

Καὶ τώρα πρέπει νὰ εἶπω ὀλίγας λέξεις διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς περιουσίας τῶν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ὑπαγομένων κληροδοτημάτων καὶ γενικώτερον διὰ τὴν ἐπωφελεῖ αὐτῶν διαχειρίσιν. Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ δηλώσωμεν δημοσίᾳ ὅτι ἡ Ἀκαδημία ἐμερίμνησε καὶ κατὰ τὸ 1972 ὡς συνετὸς διαχειριστὴς τῆς περιουσίας, τὴν ὁποίαν τῆς ἐνεπιστεύθησαν οἱ ἀείμνηστοι αὐτῆς δωρηταί. Ὑπάρχει ἡ γνώμη ὅτι αἱ περιουσίαι τῶν κληροδοτημάτων ἀνήκουν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, ἡ ὁποία δύναται κατὰ τὸ

δοκοῦν νὰ διαχειρίζεται ταύτην. Ἡ γνώμη αὐτή, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι κακοπιστία, εἶναι βαρεῖα πλάνη. Ἡ ἀλήθεια εἶναι—καὶ πρέπει αὕτη νὰ λεχθῆ ἅπαξ διὰ παντός—ὅτι ἡ Ἀκαδημία διαχειρίζεται ὅλα τὰ κληροδοτήματα διὰ τοὺς συγκεκριμένους σκοποὺς τοὺς ὁποίους ὀρίζουν αἱ διαθῆκαι τῶν δωρητῶν καὶ συνάμα ὑπὸ τὸν συνεχῆ ἔλεγχον τῆς διευθύνσεως κληροδοτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν. Ἡ Ἀκαδημία κατὰ τὸ ἔτος 1971 ἀπεφάσισε νὰ ἀνεγείρῃ δύο κτιριακὰ συγκροτήματα ἐπὶ οἰκοπέδων τοῦ κληροδοτήματος *A. Μανούση* ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ κληροδοτήματος *Λαμπαδαρίου* ἐν Ἀθήναις συνάμα δὲ συνάψῃ πρὸς τοῦτο καὶ δάνειον μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς. Ἔχουν ἤδη καταρτισθῆ αἱ σχετικαὶ μελέται καὶ ἔχουν ἐγκριθῆ ἀρμοδίως, ὥστε ἐντὸς τοῦ 1973 νὰ ἀρχίσουν τὰ ἔργα. Ἐπιθυμῶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης νὰ ἐξάρω τὰς ὄντως σημαντικὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερον εἰς τὰ κληροδοτήματα ταῦτα καὶ τὴν Ἀκαδημίαν, ἣτις τὰ διαχειρίζεται, ὁ προϊστάμενος τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Πέτρος Νιαγάσας, τεχνικὸς τῆς Ἀκαδημίας σύμβουλος, ὀρισθεὶς πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, συνάμα δὲ νὰ ἐκφράσω πρὸς αὐτὸν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς Ἀκαδημίας. Περαιτέρω κατὰ τὸ ἔτος 1972 ἐγένοντο καταθέσεις ἐπὶ προθεσμίᾳ τῶν διαθεσίμων χρημάτων τῶν κληροδοτημάτων μετ' ἐκτίμησιν τῶν ταμειακῶν αὐτῶν ἀναγκῶν. Ἐπίσης κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐνεγράψαμεν διάφορα κληροδοτήματα εἰς τὸ ἀύξηθὲν κεφάλαιον τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς διὰ 138 μετοχὰς εἰς δὲ τὸ ἀύξηθὲν κεφάλαιον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς διὰ 821 μετοχὰς. Οὕτω τὰ πλεονάσματα τῆς διαχειρίσεως τῶν κληροδοτημάτων, μετ' ἀφαίρεσιν τῶν προγραμματισμένων δαπανῶν, ἐτοποθετήθησαν εἰς ἀσφαλῆ ἐπένδυσιν. Τοῦτο θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸ μέλλον τὴν πληρεστέραν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν δι' οὓς συνεστήθησαν τὰ κληροδοτήματα. Τὰ κληροδοτήματα τῆς Ἀκαδημίας γίνονται σὺν τῷ χρόνῳ περισσότερα, πρῶγμα τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει τὸ κῦρος τοῦ Ἰδρύματος. Προβλέπω δὲ μετὰ βεβαιότητος ὅτι ἐντὸς τῆς ἐπομένης εἰκοσαετίας ἡ Ἀκαδημία θὰ διαθέτῃ διπλάσιον ἀριθμὸν κληροδοτημάτων ἔναντι

αὐτοῦ τὸν ὅποιον σήμερον διαθέτει. Ἡ πρόβλεψίς μου ὅμως αὐτὴ εἶναι δυνατὸν νὰ διαψευσθῇ μόνον μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐπιβληθεῖσαν φορολογίαν εἰς τὰ κληροδοτήματα.

Κατὰ τὸ παρὸν καὶ λῆγον ἔτος ἀπονέμονται ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τὰ ἀκόλουθα βραβεῖα καὶ αἱ ἀκόλουθοι λοιπαὶ διακρίσεις :

Μετὰ πρότασιν τῆς *Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ ἀπόφασιν τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμονται τὰ ἀκόλουθα βραβεῖα :

1) Τὸ *Βραβεῖον Κ. Κτενᾶ* ἐκ 50.000 δραχμῶν εἰς τὴν **Βασιλικὴν Δ. Μητσάκη** διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἔνδειξιν «*αἱ μὲν οὖν τῶν λίθων διαφοραὶ καὶ δυνάμεις εἰσὶν ἐν τούτοις*». Ἡ ἐρευνητικὴ αὐτὴ ἐργασία ἐξετάζει καὶ ἀναλύει χημικῶς τοὺς φθορίτας τῆς περιοχῆς Λαυρείου ὡς πρὸς τὴν θερμοταύγειαν αὐτῶν.

2) Ἀπονέμεται τὸ *Βραβεῖον Ἐμμανουὴλ Μπενάκη* ἐκ 50.000 δραχμῶν κατ' ἰσομοιρίαν εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους **Δ. Ἀμδίτην, Γ. Κοντογιαννόπουλον, Ἑλένην Γιαννακάκου, Δημ. Ἀποστολέλλη καὶ Ἰωάν. Ἡλιάκην.**

Ὁ δημοδιδάσκαλος Ἀμδίτης βραβεύεται διότι ἐδημιούργησεν εἰς τὸ σχολεῖον αὐτοῦ ὑποδειγματικὸν ἀνθόκηπον καὶ ὀπωρῶνα, ὡς καὶ φυτώριον 12.000 ἀμυγδαλῶν τὰς ὁποίας διέθεσεν εἰς τιμὴν κόστους εἰς τοὺς γεωργοὺς τῆς νήσου Λήμνου.

Ὁ δημοδιδάσκαλος Κοντογιαννόπουλος βραβεύεται διότι διεφώτισε τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς Φιλιατρῶν εἰς τὸν ἐμβολιασμὸν πολλῶν ἀγρίων δένδρων, εἰς τὴν φύτευσιν νέων σταφιδαμπέλων, εἰς τὴν διὰ θερμοκηπίων καλλιέργειαν πρωίμων κηπευτικῶν.

Ἡ δημοδιδασκάλισσα τοῦ 21^{ου} Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀθηνῶν Ἑλένη Γιαννακάκου βραβεύεται διότι ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐδενδροφύτευσε μετὰ τῶν μαθητῶν τῆς περιοχᾶς τῶν κοινοτήτων Ἀγίου Στεφάνου καὶ Κρουνερίου Ἀττικῆς καὶ συμμετέσχε εἰς τὴν περιφερειακὴν ἀνάπτυξιν, συνέγραψε δὲ καὶ εἰδικὴν μελέτην διὰ τὸν νομὸν Φλωρίνης.

Ὁ δημοδιδάσκαλος Δημήτριος Ἀποστολέλλης βραβεύεται διότι

προέβη εἰς τὸν ἔξευγενισμόν 1.500 αὐτοφυῶν δενδρυλλίων ἀγριελιάδας καὶ ἠΰξησε σημαντικῶς τὴν σχολικὴν περιουσίαν εἰς ἐλαιόδενδρα συνέτεινε δὲ παραλλήλως εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ πρασίνου.

Τέλος ὁ δημοδιδάσκαλος Ἰωάννης Ἡλιάκης βραβεύεται διότι εἰς τὸ χωρίον Γορτυνίας Ράδον κείμενον εἰς ὑψόμετρον 1.300 μέτρων, προέβη εἰς τὴν γενικὴν ἐπισκευὴν τοῦ ἐρειπωμένου σχολείου καὶ παρὰ τὴν ἀδιαφορίαν τῶν κατοίκων κατώρθωσε διὰ προσωπικῆς ἐργασίας καὶ μὲ τὴν χρηματικὴν βοήθειαν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου τοῦ χωρίου νὰ ἀνεγείρῃ νέον διδακτήριον, ἐργαζόμενος νυχθημερὸν ὡς ἀπλὸς ἐργάτης, διαθέτων συνάμα καὶ μέρος τοῦ γλίσχρου μισθοῦ του. Συνάμα ἐπέτυχε νὰ πείσῃ τοὺς κατοίκους νὰ φυτεύσουν 1.500 καρυδέας.

3) Ἀπονέμεται τὸ Βραβεῖον τῶν 60.000 δραχμῶν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς Γεώργιον Τζαννίνην, γεωπόνον Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς καὶ Ἀριστείδην Πιερρακέαν διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἔνδειξιν «Κατὰ τὸν γεωργὸν καὶ τὸ χωράφι». Ἡ ἐργασία αὕτη, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἀντικείμενον τὴν ἐξέλιξιν τῆς τεχνικῆς τῆς γεωργίας κατὰ τὰ τελευταῖα 150 χρόνια, χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ περιγραφομένου ὕλικου, ἀπὸ τὴν μεθοδικότητα τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ, εἶναι δὲ συνάμα πλουσία εἰς στατιστικὸς πίνακας. Γενικῶς ἡ ἀξία τῆς ἐργασίας ἔγκειται εἰς τοῦτο: ὅτι οἱ συγγραφεῖς, ἀντλοῦντες στοιχεῖα ἀπὸ τὴν βιβλιογραφίαν καὶ προσθέτοντες τὴν προσωπικὴν αὐτῶν πείραν, συνθέτουν ὠλοκληρωμένην πραγματείαν.

4) Ἀπονέμεται τὸ Βραβεῖον Ἐμμανουήλ Μπενάκη ἐκ δραχμῶν 50.000 εἰς τὸν Ἀπόστολον Σουμελίδην διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ «Βελτιώσεις καὶ σταθεροποιήσεις τοῦ οἰκοσίου προβάτου Χιακῆς φυλῆς», διότι ὁ συγγραφεὺς καθώρισε μεθοδικῶς τοὺς μορφολογικοὺς χαρακτῆρας τῆς φυλῆς ταύτης καὶ ἐδημιούργησε τὸ πρῶτον γενεαλογικὸν δένδρον διὰ τὴν φυλὴν τῶν προβάτων τῆς χώρας μας, διότι καθώρισε τὰς φυσιολογικὰς ιδιότητας τῆς φυλῆς καὶ ἰδίᾳ τὴν γαλακτοπαραγωγὴν, τὴν παραγωγὴν ἐρίου καὶ τὴν ἀναπαραγωγὴν. Ἐπίσης ὁ συγγραφεὺς ἐμελέτησε τὸν τρόπον ἐκτροφῆς τῶν προβάτων τῆς Χίου καὶ ἔλαβε μέτρα βελτιώ-

σεως τῆς φυλῆς ταύτης, καὶ τέλος ὠργάνωσε τὴν ἐμπορίαν τῶν ζώων τούτων.

5) Ἀπονέμεται *Βραβεῖον* εἰς τὸν **Πυλάδην Ὀρφανίδην** διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ «*Γεωργικὴ φαρμακολογία*». Τὸ ἔργον τοῦτο ἐξετάζει λεπτομερῶς τὰ θέματα τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὰς βάσεις τῆς γεωργικῆς φαρμακολογίας, τόσον ἀπὸ θεωρητικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ πρακτικῆς πλευρᾶς. Θὰ βοηθήσῃ δὲ μεγάλως εἰς τὴν πρόοδον τῆς γεωργίας τοῦ τόπου μας, διότι αἱ ἀπώλειαι ἀπὸ τὰς νόσους τῶν φυτῶν εἶναι τεράστιαι.

6) Ἀπονέμεται *Βραβεῖον* εἰς τὸ δίτομον ἔργον «*Θεραπευτικὴ τοῦ καρκίνου*» ἐκπονηθὲν ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ ξένων συγγραφέων καὶ ἐκδοθὲν ὑπὸ τῶν κ. κ. *Παπαβασιλείου* καὶ *Ἀγγελάκη*. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο εἶναι λίαν ἀξιόλογον καὶ ἀνταποκρίνεται εἰς σημαντικὴν ἀνάγκην τῆς ἑλληνικῆς ἰατρικῆς βιβλιογραφίας καὶ παρέχει εἰς τοὺς Ἑλληνας ἰατροὺς πλήρη ἐνημέρωσιν περὶ τῶν συγχρόνων ἀντιλήψεων τῆς θεραπευτικῆς τοῦ καρκίνου.

7) Ἀπονέμεται *Εὐφημος Μνεῖα* εἰς τὸν κ. **Παῦλον Χαριστὸν** διὰ τὸ ἔργον του ὑπὸ τὸν τίτλον «*Φαρμακευτικὴ χλωρὶς τῆς Χαλκιδικῆς*». Τὸ ἔργον εἶναι ἀξιόλογον ἀπὸ βοτανικῆς ἀπόψεως καὶ προάγει τὰς γνώσεις μας διὰ μίαν τῶν σπουδαιότερων ἀπὸ βοτανικῆς ἀπόψεως περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος, δηλαδὴ τῆς Χαλκιδικῆς.

Μετὰ πρότασιν τῆς *Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν* καὶ ἀπόφασιν τῆς *Ὀλομελείας* :

1) Ἀπονέμεται τὸ *Ἀργυροῦν Μετάλλιον* εἰς τὴν **Φιλαρμονικὴν Ἑταιρείαν Πατρῶν** ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 80 ἐτῶν γονίμου καλλιτεχνικῆς, πνευματικῆς καὶ κοινωφελοῦς ἐν γένει αὐτῆς δράσεως εἰς τὴν πρωτεύουσαν πόλιν τῆς Πελοποννήσου. Ἡ Φιλαρμονικὴ Ἑταιρεία Πατρῶν ἰδρύθη ἐν ἔτει 1892 τῇ πρωτοβουλίᾳ ἐκλεκτῶν φιλομούσων μελῶν τῆς Πατραϊκῆς κοινωνίας. Ὡς σκοποὶ τῆς Ἑταιρείας δὲν ἐτάχθησαν μόνον ἡ ἴδρυσις καὶ λειτουργία πλήρους Ὀρδείου, καὶ ἡ ἐν γένει ἀνάπτυξις καὶ διάδοσις τῆς Μουσικῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ ὀργάνωσις συναυλιῶν καὶ πάσης

φύσεως πνευματικῶν ἐκδηλώσεων. Τὸ ἰδρυτικὸν τῆς Ἑταιρείας ἐπεκυρώθη διὰ Β. Δ. τῆς 7-11-1892, ἀνεκηρύχθη δὲ ἐπίτιμος πρόεδρος αὐτῆς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων. Τὸ Ὁδεῖον Πατρῶν ἐνέμεινε εἰς τὰς ἀνιδιοτελεῖς καὶ ἀνυστεροβούλους ἀρχὰς τὰς ὁποίας ἐπιτάσσει ἡ ὑψηλὴ τέχνη, παρὰ τὰς δυσμενεῖς οἰκονομικὰς συνθήκας καθ' ὅλον τὸ μακρὸν διάστημα τῆς δράσεώς του.

2) Ἀπονέμεται Ἑπαινος εἰς τὸν κ. Ἰωάν. Μητρόπουλον διὰ τὸ βιβλίον αὐτοῦ «Γαλαξειδί». Εἰς τὸ ἀπὸ II μέρη ἀποτελούμενον τοῦτο ἔργον ὁ συγγραφεὺς δίδει εἰκόνα τῆς ὅλης ἱστορίας τῆς θρυλικῆς πόλεως, παραθέτει τὸ κείμενον τοῦ χρονικοῦ τοῦ Γαλαξειδίου, συγγραφὴν τὸ 1703, πραγματεύεται τὴν συμβολὴν τοῦ Γαλαξειδίου εἰς τὸν ἀγῶνα, περιγράφει τὴν ναυμαχίαν τοῦ Γαλαξειδίου τῆς 16 Σεπτεμβρίου τοῦ 1827 καὶ τὴν συμβολὴν εἰς αὐτὴν τῶν Γαλαξειδιωτῶν ἐναντίον τοῦ τουρκικοῦ στόλου. Καταλήγει δὲ μὲ τὴν περιγραφὴν τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς ψυχῆς τῶν Γαλαξειδιωτῶν καὶ τῶν ἐθίμων τοῦ τόπου. Ἄς σημειωθῆ ὅτι ὁ συγγραφεὺς εἶναι ἀπόγονος ἡρώος τοῦ ἀγῶνος καὶ μέλος οἰκογενείας διανοουμένων.

3) Ἀπονέμεται Βραβεῖον εἰς τὸν ἐκδοτικὸν Οἶκον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἑστίας Ἰωάν. Δ. Κολλάρου καὶ Σία Α. Ε.» διὰ τὴν εὐσυνείδητον δρᾶσιν καὶ γόνιμον ἐκδοτικὴν αὐτοῦ προσφορὰν εἰς τὴν πνευματικὴν τοῦ ἔθνους ἐξέλιξιν ἐπὶ ἐννέα περίπου δεκαετίας. Ὁ Οἶκος οὗτος κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηκονταετίαν διηυθύνετο ἀπὸ τὸν ἀείμνηστον Κων/τῖνον Σαραντόπουλον. Εἰς τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα εἶδε τὸ φῶς πλῆθος ἑλληνικῶν βιβλίων ὑψηλῆς ποιότητος μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ γνωστοτάτη σειρὰ ἐξ 150 ἔργων νεοελληνικῆς λογοτεχνίας. Κατὰ τὰς 9 δεκαετίας ὁ ἐκδοτικὸς οὗτος ἑλληνικὸς Οἶκος μετέδιδε τὴν λαμπάδα τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος εἰς χιλιάδας Ἑλλήνων.

4) Ἀπονέμεται Ἐῶφημος Μνεῖα εἰς τὸν Γεώργιον Ντεγιάννην διὰ τὸ δίτομον αὐτοῦ ἔργον «Ὁ Νικόλαος Κριεζώτης». Ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἔργου, δόκιμος ἐκπαιδευτικὸς, συνεκέντρωσε ἀπὸ ἐκδεδομένας καὶ ἀνεκδότους πηγὰς πᾶν ὅ,τι ἀναφέρεται εἰς τὸν βίον καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ ἐξ

Ευβοίας αγωνιστοῦ στρατηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821. Τὸ ἔργον διακρίνεται διὰ τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὸ πάθος τοῦ συγγραφέως πρὸς τὸν βιογραφούμενον ἥρωα. Τὸ ἔργον ἀφιερώνει ὁ συγγραφεὺς εἰς τὴν μνήμην τοῦ γιοῦ του τὸν ὁποῖον ἐξετέλεσαν οἱ Γερμανοὶ εἰς τὸ Σκοπευτήριον τῆς Καισαριανῆς.

5) Ἀπονέμεται *Βραβεῖον* εἰς τὸν Ἐλευθέριον *Κασιάνην* διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ «*Ἡλίας Τανταλίδης - ποιητῆς καὶ διδάσκαλος τοῦ Γένους*». Ἡ ἐργασία ἀποτελεῖ εὐλαβῆ μνήμην πρὸς τὴν εὐγενῆ μορφὴν ἐνὸς φλογεροῦ πατριώτου δράσαντος ἐθνωφελῶς ἐν τῇ τουρκοκρατούμενῃ βασιλίδι τῶν πόλεων καὶ συγχρόνως συμπαθοῦς ποιητοῦ καὶ διδασκάλου τοῦ Γένους. Ὁ Τανταλίδης εἶχε τὴν τραγικὴν μοῖραν νὰ τυφλωθῆ νεώτατος καὶ νὰ ζήσῃ εἰς τὸ σκότος ἐπὶ πεντηκονταετίαν χωρὶς ἀπὸ τὸ πάθημα τοῦτο νὰ ἀποθαρρυνθῆ καὶ νὰ μειώσῃ τὴν ἐθνικὴν του δρᾶσιν.

6) Ἀπονέμεται *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Θρ. Σταύρου** δι' ὅλον τὸ μεταφραστικὸν αὐτοῦ ἔργον ἀρχαίων Ἑλλήνων ποιητῶν, τραγικῶν καὶ κωμικῶν καθὼς καὶ ξένων. Ὁ κ. Σταύρου διὰ τοῦ ὅλου μεταφραστικοῦ ἔργου συνέβαλε τὰ μέγιστα εἰς τὴν παιδείαν τῶν νεωτέρων γενεῶν καὶ θὰ συμβάλῃ ἐπὶ μακρόν. Συνάμα δὲ ὁ βραβευόμενος διακρίνεται διὰ τὸ ἐξαιρετικὸν αὐτοῦ ἦθος καὶ τὴν συνοδεύουσαν τοῦτο μετριοφροσύνην.

7) Ἀπονέμεται *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Νικ. Ν. Κωνσταντόπουλον** διὰ τὴν ἐπικολυρικὴν λαογραφικὴν σύνθεσιν αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «*Θρακικὰ Ἐπιλήνια*» (ὁ Τρύγος τοῦ Σκοποῦ). Ἡ ἀρχαία τοποθεσία Σκοπὸς παρὰ τὴν πόλιν τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν εἶναι ἡ γενέτειρα τοῦ βραβευομένου. Ὁ ποιητῆς ἀναμνησκέται τῶν βακχικῶν ἐορτῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ αἰῶνων ἐτελοῦντο κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ τρύγου καὶ αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐπιβιώσις τῶν ἀρχαίων Ἐπιληνίων. Τὸ ἔργον χαρακτηρίζεται ἀπὸ λυρικὴν ἔξαρσιν, ἀπὸ ἐορταστικὴν διονυσιακὴν διάθεσιν, τὴν ὁποίαν συνοδεύει ἡ ἑλληνικὴ εὐγένεια καὶ αἰσθητικὴ καλλιέργεια.

8) Ἀπονέμεται Ἐπαινος εἰς τὸν κ. **Ἰωάννην Μανωλικάκη** διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ «*Ἐλευθερίου Βενιζέλου: ἡ Κρητικὴ ἐπανάστασις τοῦ*

1889». Τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο κείμενον τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, τὸ ὁποῖον παρέμεινεν ἡμιτελές, εἶναι ιδιόγραφον ἀποτελεῖται δὲ ἀπὸ 146 πυκνάς σελίδας καὶ ἀνευρέθη εἰς παλαιὰν δικογραφίαν τοῦ δικηγορικοῦ ἀρχείου τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ ἀνδρός. Ἦτο ἡλικίας εἴκοσι ἑννέα ἐτῶν ὅταν συνέταξε τὸ κείμενον τοῦτο. Ὁ Ἰωάννης Μανωλικάκης περιέβαλε τὸ κείμενον αὐτὸ διὰ μακρᾶς πραγματείας ἀποτελουμένης ἀπὸ 9 κεφάλαια, ὅπου συνεκέντρωσε πλουσίαν ἱστορικὴν ὕλην.

9) Ἀπονέμεται *Βραβεῖον* εἰς τὴν κ. **Μαργαρίταν Δαλμάτη** διὰ τὴν ὄλην ποιητικὴν καὶ μεταφραστικὴν αὐτῆς προσφορὰν. Ἡ βραβευομένη ἔχει πολλαπλῶς συμβάλει εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων — καὶ διὰ τῆς ποιητικῆς τῆς παραγωγῆς — καὶ διὰ τῶν μεταφράσεων ἐκ τῆς συγχρόνου ἰταλικῆς ποιήσεως καὶ διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν Ἀπάντων τοῦ Καβάφη μετὰ πλήρους σχολιασμοῦ.

10) Ἀπονέμεται *Βραβεῖον* μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου 40.000 δραχμῶν εἰς τὸν κ. **Α. Φλωράκη** διὰ τὸ βιβλίον αὐτοῦ «*Τῆνος - λαϊκὸς πολιτισμὸς*». Τὸ ἔργον τοῦ κ. Φλωράκη πληροῖ μέγα κενὸν εἰς τὴν λαογραφίαν μιᾶς τῶν μεγαλυτέρων καὶ ἐνδοξοτέρων διὰ τὴν ἀνάδειξιν μεγάλων καλλιτεχνῶν, νήσων τοῦ Αἰγαίου. Τὸ ἔργον ἀποτελεῖ ἄριστον πρότυπον καὶ κίνητρον διὰ παρομοίας ἐργασίας. Ἄς σημειωθῆ ὅτι ὁ συγγραφεὺς εἶναι νέος, τριτοετῆς σπουδαστὴς τῆς Παντείου Σχολῆς, καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπερνικήσῃ πολλὰς δυσχερείας διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον του τοῦτο τὸ ὁποῖον φέρει τὴν σφραγίδα τῆς γνησίας ἀγάπης πρὸς τὸν λαόν.

11) Ἀπονέμεται τὸ *Βραβεῖον Ἀλέκου Δράκου* δραχμῶν 50.000 εἰς τὸ ἔργον τῆς κ. **Αἰκατερίνης Κουμαριανοῦ** «*Ὁ Τύπος στὸν ἀγῶνα 1821 - 1827*». Τὸ ἔργον ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς τόμους καὶ ἔχει ἐκδοθῆ εἰς τὴν Νέαν Ἑλληνικὴν Βιβλιοθήκην τῶν ἐκδόσεων «Ἐρμῆς». Πρόκειται περὶ μιᾶς εὐρυτάτης ἀνθολογήσεως τῶν ἐφημερίδων τοῦ ἀγῶνος, τῶν χειρογράφων ἐφημερίδων τῶν ἐτῶν 1821 - 1822, τῆς «Σάλπιγγος Ἑλληνικῆς», τοῦ 1821, τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν», 1824 - 1826, καὶ ἄλλων. Τοῦ ὅλου ἔργου προτάσσεται μακρὰ εἰσαγωγή, εἰς δὲ τὸ

τέλος καταχωρίζονται πίνακες θεμάτων, εύρετήριοι κυρίων ονομάτων. Τὸ ἔργον ἔχει χαρακτηῖρα ἐγχειριδίου ἐρεῦνης καὶ ἐνημερώσεως.

12) Ἀπονέμεται τὸ *Βραβεῖον Γ. Φωτεινοῦ* 50.000 δραχμῶν εἰς τὸν κ. **Χρῆστον Σαμουηλίδην** διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ «*Ἀκριτικὴ γενιά*». Τὸ ἔργον τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ χρονικὸν τοῦ μαρτυρικοῦ Ἑλληνισμοῦ τοῦ Πόντου, τῆς προαιωνίου αὐτῆς ἐστίας, ὅπου διετηρεῖτο ἄσβεστος ἡ ἱστορικὴ, θρησκευτικὴ καὶ ἐθνικὴ συνείδησις τῆς φυλῆς ἡμῶν. Τὸ ἔργον διακρίνεται ἀπὸ ὑψηλὸν βαθμὸν τέχνης τοῦ λόγου, ἀντάξιον τῶν ἱστορουμένων ἐν αὐτῷ. Ἡ μορφή μυθιστορίας δὲν μειώνει τὴν ἱστορικότητα, τὸναντίον δίδει πλαστικὴν ζωηρότητα εἰς τὰς συμφορὰς τὰς ὁποίας ἔζησαν οἱ Πόντιοι καὶ γεννᾷ εἰς τὸν ἀναγνώστην τὸ συναίσθημα τοῦ σπαραγμοῦ.

13) Ἀπονέμεται *Βραβεῖον* εἰς τὸν κ. **Νίκον Σημηριώτην** διὰ τὴν *Ραφωδίαν* του ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ἄστρα*», ἀποτελουμένην ἀπὸ 3335 στίχους. Πρωτότυπος εἶναι ἡ φιλοδοξία τοῦ συγγραφέως νὰ ὑμνήσῃ εἰς τὰ ὀκτὼ μέρη εἰς τὰ ὁποῖα διαιρεῖ τὸ ἔργον του τοὺς ὀκτὼ πλανήτας τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος—καταφεύγων εἰς πλουσίας μυθολογικὰς πηγὰς ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν σύγχρονον ἀστρονομίαν.

14) Ἀπονέμεται Ἔπαινος εἰς τὸν αἰδεσιμώτατον Οἰκονόμον κ. **Ζαχαρίαν Χαλκιάδην** διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ «*Λαογραφικὰ τῆς Κάσου*». Ἡ προσπάθεια τοῦ συγγραφέως εἶναι νὰ περισώσῃ ἀπὸ τὴν λήθην τὰ ἔθιμα, τὰς δοξασίας καὶ τὴν διάλεκτον τῆς γενετικῆς νήσου, τῆς Κάσου.

15) Ἀπονέμεται Ἔπαινος εἰς τὸν κ. **Ἰωάννην Στεφανίδην** (Ῥόδιον) διὰ τὸ βιβλίον του «*Ῥόδος, ἡ νόμφῃ τοῦ ἡλίου ἢ ἡ ἱστορία τῆς νήσου*». Πᾶν ὅ,τι ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν Ῥόδον συνέλεξε μεθ' ὑπομονῆς καὶ ἐπιμελείας ὁ συγγραφεύς. Πανταχοῦ δὲ τοῦ βιβλίου διαφαίνεται ἡ ὑγιὴς ἐλληνοπρεπὴς ἀνατροφὴ καθὼς καὶ τὰ ἰδανικά, ἅτινα ἐφώτιζον τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν σειρὰν τῶν γενεῶν μέχρι σήμερον.

16) Μετὰ πρότασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰδρύματος «*Κώστα καὶ Ἑλένης Οὐράνη*» καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας ἀπονέμεται τὸ *Βραβεῖον τοῦ Ποιητικοῦ Λόγου* μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου 100.000 δραχμῶν

εἰς τὸν κ. **Γ. Βαφόπουλον** διὰ τὸ βιβλίον του «*Τὰ ποιητικά*», τὸ *Βραβεῖον τοῦ Ἀφηγηματικοῦ Πεζοῦ Λόγου* μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου 100.000 δραχμῶν εἰς τὸν κ. **Ἀγγελον Βλάχον** διὰ τὸ βιβλίον του «*Ἐνας φιλέλλην τοῦ 1821*», τὸ ὁποῖον ὁμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων δύο ἔργων του «*Ὁ Κύριός μου Ἀλκιβιάδης*», καὶ «*Οἱ τελευταῖοι Γαληνότατοι*» ἀποτελεῖ τριλογίαν τῆς ὁποίας ἡ διαδρομὴ καλύπτει καὶ τὴν τελευταίαν τριετίαν, τὸ *Βραβεῖον διὰ τὸ δοκίμιον* μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου 100.000 δραχμῶν ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. **Ι. Μ. Παναγιωτόπουλον** διὰ τὸ βιβλίον του «*Σκλήροὶ καιροί*». Τέλος τὸ *Βραβεῖον* εἰς μνήμην *Μιλτιάδη καὶ Μαρίας Νεγρεπόντη* ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. **Ἀθ. Κωστάκη** διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ «*Τὸ ἐλληνογλωσσον καπαδοκικὸν χωρίον Μιστί*».

17) Ἐπίσης μετὰ πρότασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰδρύματος «*Κώστα καὶ Ἐλένης Οὐράνη*» καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας ἀπονέμεται *Βραβεῖον* μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου 200.000 δραχμῶν εἰς τὸ **Κέντρον Μικρασιατικῶν Μελετῶν** διὰ τὸ ὅλον ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν αὐτοῦ ἔργον ἀναφερόμενον εἰς τὸν πνευματικὸν βίον καὶ πολιτισμὸν τῶν πατρίδων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Μετὰ πρότασιν τῆς *Τάξεως τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας:

1) Ἀπονέμεται *Βραβεῖον* 50.000 δραχμῶν εἰς τὸν κ. **Κ. Πιτσάκη** διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐπανέκδοσιν τοῦ κειμένου τῆς *Ἐξαβίβλου* τοῦ Ἀρμενοπούλου μετὰ μακρᾶς εἰσαγωγῆς καὶ πολλῶν σημειώσεων. Εἰς τὴν σημαντικὴν του εἰσαγωγὴν ὁ συγγραφεὺς ἀναλύει ὅλα τὰ ἐπίμαχα προβλήματα συνδεόμενα πρὸς τὴν Ἐξαβίβλον καὶ ἐξετάζει τὸ βυζαντινὸν δίκαιον τοῦ 14^{ου} αἰῶνος. Ἡ ὅλη ἀνάλυσις καὶ ἐπιχειρηματολογία εἶναι στερεῶς θεμελιωμένη. Εἰς ἐποχὴν δὲ καθ' ἣν σπανίζουσιν αἱ ἐπὶ τοῦ βυζαντινοῦ δικαίου μελέται, ἡ ἐργασία αὐτὴ τοῦ κ. Πιτσάκη ἀποτελεῖ εὐχάριστον ἔκκληξιν.

2) Ἀπονέμεται τὸ προκηρυχθὲν *Βραβεῖον τοῦ Ἀργυρίου καὶ τῆς Πολυξένης Ἀγγελετοπούλου* δρχ. 50.000 εἰς τὸν κ. **Ἰωάννην Κριτζᾶν**,

δικηγόρον, διὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν μελέτην τοῦ ὑπὸ τὴν ἔνδειξιν «*Μηδένα ἀνήκουστον δικάζειν*». Ὑπεβλήθη καὶ ἕτερα μελέτη ὑπὸ τὴν ἔνδειξιν «*Ἀνατέλλον ἥλιος*». Ἄν καὶ ἀμφοτέραι αἱ μελέται ἐμφανίζουσιν ἀρετὰς καὶ εἶναι συντεταγμέναι ὑπὸ συγγραφέων κατεχόντων τὸ δυσχερὲς πρόβλημα «*Περὶ τῆς διεθνοῦς καὶ ἐσωτερικῆς δικαιοδοσίας κατὰ τὸν νέον κώδικα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας*», ἡ μελέτη τοῦ βραβευομένου κ. Κριτζᾶ διαπραγματεύεται τὸ δυσδάμαστον ὑλικὸν μὲ βιβλιογραφικὸν καὶ νομολογικὸν ἐξοπλισμὸν πλήρη καὶ ἀναλύει λεπτομερῶς ὅλα τὰ οὐσιώδη συναφῆ προβλήματα, δημοσιευομένη δὲ θ' ἀποτελέσῃ ὄντως συμβολὴν εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ θέματος τῆς ἐσωτερικῆς καὶ διεθνοῦς δικαιοδοσίας ὑπὸ τὸν νέον Κώδικα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

3) Ἀπονέμεται τὸ *Βραβεῖον Ἀναστασίου Τσοῦφλη* ἐξ 70.000 δραχμῶν εἰς τὸν κ. **Θεόδωρον Νικολάου**, πραγματευθέντα τὸ τεθὲν ὑπὸ τῆς οἰκείας *Τάξεως* θέμα «*Περὶ τῶν περὶ πολιτείας καὶ δικαίου θεωριῶν*» τοῦ Γ. Πλήθωνος - Γεμιστοῦ. Ἡ ὑπὸ τὴν ἔνδειξιν «*Οὐ γὰρ ἄλλη αἰτία τοῦ πόλεις εὖ ἢ κακῶς πράττειν ἢ πολιτεία σπουδαία ἢ φαύλη ἐγκαθεστηκυῖα*», ἐργασία αὐτοῦ, διακρίνεται διὰ τὴν ἄψογον αὐτῆς λογικὴν δομὴν, ἐξετάζει τὸ τεθὲν θέμα συστηματικῶς, ἀποδίδει δὲ μὲ ἀκρίβειαν τὰς σκέψεις τοῦ Γεμιστοῦ καὶ στηρίζεται εἰς πλουσίαν βιβλιογραφίαν.

4) Ἀπονέμεται τὸ *Βραβεῖον τοῦ Πανελληνίου Ἱεροῦ Ἰδρύματος τῆς Ἐὐαγγελιστρίας τῆς Τήνου* ἐκ 50.000 δραχμῶν εἰς τὸν σεβασμιώτατον **Μητροπολίτην Σάρδεων Μάξιμον** διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ «*Ἡ ἱστορία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως*». Τὸ ἔργον ἀποτελεῖ βαθεῖαν καὶ τεκμηριωμένην ἱστορικὴν μελέτην καὶ δεικνύει ὅτι ὁ συγγραφεὺς εἶναι κράτιστος γνώστης τῆς ἱστορίας τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας. Δίδει δὲ ἐν πρώτοις ἐξαίρετον ἐρμηνείαν τῆς ἀρχικῆς ἐννοίας τῆς καθολικότητος τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ ὅλον ἔργον διαπνέεται ἀπὸ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἀληθινὴν πνοὴν τῆς Ὀρθοδοξίας, ἡ ὁποία παρουσιάζεται μὲ σαφήνειαν, ἐμβριθείαν καὶ δροσερότητα λόγου. Ὁ συγγραφεὺς εἶναι συνάμα ἀντικειμενικὸς καὶ μένει πιστὸς εἰς τὰ κείμενα.

5) Ἀπονέμεται *Εὐφημος Μνεία* εἰς τὴν κοινότητα **Νεοχωρίου Μεσολογγίου** διὰ τὴν ὅλην αὐτῆς πνευματικὴν δραστηριότητα. Ἡ κοινότης αὐτὴ ἐκδίδει μηνιαῖον πολυγραφημένον περιοδικὸν μὲ ποικίλον λαογραφικὸν καὶ ἱστορικὸν περιεχόμενον, ἐξέδωκε δὲ πολυτελεῆ τόμον περιέχοντα τὰ λογοτεχνικὰ ἅπαντα τοῦ ἐκ τῆς ἰδίας κοινότητος καταγομένου λογοτέχνου **Μίνου Ζώτου** καὶ ζήσαντος ἀπὸ τοῦ 1905 - 1932.

6) Ἀπονέμεται *Ἑπαινος* εἰς τὸν Ἀρχιμανδριτὴν κ. **Θεόφιλον Σιμόπουλον** διὰ τὸ δίτομον αὐτοῦ ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον «*Μάρτυρες καὶ ἄγωνισταὶ ἱεράρχαι ἀπὸ τοῦ 1821 - 1829*». Τὸ ἔργον ἀποτελεῖ συμβολὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, προκύπτει δὲ ἀπὸ μελέτην τῶν Γενικῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Ἐθνολογικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν, παρουσιάζει δὲ δεκάδας ὁλοκλήρους ἱεραρχῶν, οἵτινες ἐμαρτύρησαν διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν πίστιν.

7) Ἀπονέμεται *Βραβεῖον* εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα κ. **Ἰωάννην Βασιλείου**, διότι παραλλήλως πρὸς ὅσα ἔπραξεν ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία διὰ τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ Ρωμαϊκοῦ Θεάτρου ἐν Πάτραις, συνέβαλε καὶ ὁ ἴδιος διὰ χρηματικῶν ποσῶν καὶ διὰ τεχνικῶν μελετῶν εἰς τὴν ὅλην ἀνοικοδόμησιν τοῦ μνημείου τούτου, τὸ ὁποῖον κατέστη ἤδη κέντρον καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων τῆς πόλεως Πατρῶν κατὰ τὸ θέρος.

8) Ἀπονέμεται *Βραβεῖον* εἰς τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκδιδόμενον ἐπὶ 63 ἔτη ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου, ἐκκλησιαστικὸν περιοδικὸν «**Νέα Σιών**». Τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἀποτελεῖ πνευματικὴν δάδα τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ περιέχει μελέτας θεολογικάς, ἱστορικὰς καὶ γενικῶς ἐπιστημονικάς, στρεφομένας εἰς φλέγοντα ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας.

9) Ἀπονέμεται *Χρυσὸν Μετάλλιον* εἰς τὸν **Ἑλληνα Ναύτην**, ὁ ὁποῖος παλεύει ἀνὰ τὴν οἰκουμένην μὲ τὸ ὑγρὸν στοιχεῖον, διακινδυνεύει ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τὴν ζωὴν, τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἀρτιμέλειάν του, διὰ νὰ κυματίζη ἢ γαλανόλευκος εἰς τοὺς ὠκεανούς καὶ τὰ πελάγη.

Παρακαλεῖται ὁ ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργὸς ὅπως παραλάβῃ τὴν ἀνωτάτην αὐτοῦ διάκρισιν τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὸν Ἑλληνα Ναύτην.

10) Ἀπονέμεται Ἔπαινος εἰς τὸν ἀπόφοιτον τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν κ. **Κωνσταντῖνον Οἰκονόμου**, διότι μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του διέσωσε γυναῖκα, ἣτις ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν κατὰ τὸν πλοῦν πλοίου ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Αἴγινα. Ὁ κ. Οἰκονόμου διὰ νὰ σώσῃ τὴν πνιγομένην γυναῖκα ἄνευ οὐδενὸς δισταγμοῦ ἐρρίφθη ὁ ἴδιος εἰς τὴν θάλασσαν καὶ κατώρθωσε μετὰ πολλῶν κόπων καὶ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του νὰ τὴν σώσῃ.

11) Ἀπονέμεται Ἔπαινος εἰς τὴν μαθήτριαν τοῦ Γυμνασίου Σπηλίου Ρεθύμνου **Παρασκευὴν Γλυνιαδάκη**, διότι κατὰ τὸν πνιγμὸν τῶν μαθητριῶν τοῦ Γυμνασίου εἰς τὴν θαλασσίαν περιοχὴν Γεωργιουπόλεως, ἐπέδειξε θάρρος καὶ ψυχραιμίαν ἀξιοθαύμαστον καὶ μὲ προφανῆ κίνδυνον τῆς ζωῆς της κατώρθωσε νὰ σώσῃ τὰς συμμαθητρίδας της Ἀντιόπην Παπαγιαννάκη, Ἰωάνναν Παπαγιαννάκη καὶ Ἀγγελικὴν Δουλγεράκη.

12) Ἀπονέμεται Ἔπαινος εἰς τὸν τροχονόμον χωροφύλακα **Εὐστάθιον Ἀθανασόπουλον**, διότι μὲ προφανῆ κίνδυνον τῆς ζωῆς του διέσωσε μικρὸν μαθητὴν κινδυνεύοντα νὰ παρασυρθῇ καὶ φονευθῇ ἀπὸ αὐτοκίνητον. Ὁ Ἀθανασόπουλος ὅταν εἶδεν αὐτοκίνητον κινούμενον μετὰ μεγάλης ταχύτητος καὶ παραβαῖνον τὸ διὰ τοὺς πεζοὺς πράσινον φῶς ἐκινήθη ἀστραπιαίως πρὸς ὀμάδα μαθητῶν διερχομένων ἐνηγκαλίσθη τὸν προπορευόμενον, ἀνήρπασεν αὐτὸν σχεδὸν ἐκ τῶν τροχῶν τοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἀπώθησε τοὺς λοιποὺς πρὸς τὰ ὀπίσω. Ἡ γενναία αὐτῆ προᾶξις αὐτοθυσίας ἀποτελεῖ παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

13) Ἀπονέμεται Ἔπαινος εἰς τὸν κλειδοῦχον τοῦ Σταθμοῦ Βεροίας τῶν κρατικῶν Σιδηροδρόμων κ. **Σπυρ. Κατσέν**, διότι μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του ἐτόλμησε ν' ἀναρριχηθῇ εἰς ἀκυβέρνητον κινουμένην ἀμαξοστοιχίαν καὶ κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν στάθμευσιν αὐτῆς. Εἶναι ὄντως παράτολμος καὶ δραματικὴ ἢ δραῖσις τοῦ κλειδούχου τούτου τῶν Σιδη-

ροδορόμων. Ἀπὸ τὸ τρίτον ὄχημα ὅπου ἀνερριχήθη ἐπήδησεν εἰς τὸ δευτέρον, τοῦ ὁποίου ἔσφιξε τὴν τροχοπέδην, χωρὶς ὅμως νὰ ἐπιτύχη τὴν στάθμευσιν. Διὰ τοῦτο ἀπὸ τὴν ὀροφήν τοῦ δευτέρου ὀχήματος ἐπήδησεν εἰς τὸ πρῶτον ὄχημα καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐπήδησεν εἰς τὴν μηχανήν, τῆς ἐν κινήσει πάντοτε ἀμαξοστοιχίας, καὶ μὲ χειρισμὸν τῆς αὐτομάτου πέδης κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχη τὴν στάθμευσιν τοῦ συρμοῦ.

14) Ἀπονέμεται Ἔπαινος εἰς τὸν κ. **Βασίλειον Λαζανᾶν** διὰ τὴν ἐπὶ εἰκοσαετίαν ἀποστολικὴν αὐτοῦ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ ἀνθρωπιστικὸν ὑπὲρ τῶν κωφαλάων αὐτοῦ ἔργον. Ὁ κ. Λαζανᾶς ὠργάνωσεν εἰδικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν κωφαλάων, συνέγραψεν εἰδικὰς μελέτας, διευθύνει δὲ τὸ ἐθνικὸν ἴδρυμα προστασίας κωφαλάων. Ἐπίσης εἰς τὴν πρωτοβουλίαν του ὀφείλεται ἡ ἴδρυσις ἐκπαιδευτικῶν κέντρων κωφαλάων ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐν Σέρραις καὶ ἐν Βόλῳ.

15) Ἀπονέμεται μεταθανατίως *Βραβεῖον* εἰς τὸν μαθητὴν τοῦ Οἰκονομικοῦ Γυμνασίου Βόλου **Νικόλαον Καραντοῦρον**, διότι οὗτος, ἂν καὶ ἀνάπηρος ἀπὸ πολιομυελίτιδα, δὲν ἐδίστασε νὰ τολμήσῃ νὰ σώσῃ τὸν πνιγόμενον συμμαθητὴν του Κουτούκαν καὶ ἔσωσεν αὐτόν, ἐπνίγη ὅμως ὁ ἴδιος, θυσιάσας τὴν ζωὴν του διὰ τὸν φίλον του.

Περαίνων τὴν ἔκθεσιν ταύτην τῶν πεπραγμένων ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῆς Ἀκαδημίας ἐπιστημονικόν, διοικητικὸν καὶ βοηθητικὸν διὰ τὴν ἀκάματον αὐτοῦ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας. Τέλος ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας διὰ τὴν καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀρμονικωτάτην μετ' αὐτοῦ συνεργασίαν.